

Giới thiệu Ác Quỷ Học Đường

Truyện xoay quanh chị em sinh đôi Lữ Ngọc Hân và Lữ Ngọc Nhi.

Hai người có tính cách hoàn toàn trái ngược nhau. Hân là một cô gái xinh đẹp, cá tính, lạnh lùng. Cô là sát thủ đồng thời cũng là người thừa kế của tập đoàn Hắc Long. Cô sống bên anh từ nhỏ.

Còn Nhi là chị song sinh của Hân. Nhi là người sống khá nội tâm. Nếu không nhìn kỹ thì không thể phân biệt được hai người.

Vì tính cách tính cách khá ôn hoà, thường xuyên bị bạn bè trêu ghẹo, nên Nhi bị stress nhiều lần, đôi khi còn nghĩ đến việc tự tử. Nhi đã tâm sự với người em song sinh của mình và nhờ sự giúp đỡ, và Nó đã chấp nhận giúp chị của mình..... Nhưng một ngày kia Nhi xảy ra chuyện.....

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

- Alo! em nghe đây chị.

- Chị có chuyện muốn nhờ em giúp.

- Chị cứ nói đi, em sẽ giúp chị.

Đầu dây bên kia im lặng một hồi rồi Nó nghe tiếng thở dài bên ấy.

- Chị có chuyện gì sao, nói em nghe đi.

- Em có thể về VN với chị được không, chị bây giờ mệt mỏi lắm rồi, em giúp chị đi.

Nó có thể nghe được âm vực rung rung như khóc của Cô.

- Chị đừng khóc....chị đợi em đi sáng mai em sẽ về VN với chị nha. Bây giờ chị ngủ đi ngày mai tỉnh dậy sẽ thấy em.

Nó nói nhẹ nhàng giọng như vỗ về.

Nó mọi thứ trên đời này không có cái gì mà Nó sợ chỉ sợ chị Nó khóc, từ nhỏ hai chị em Nó đều ở bên nhau cho tới khi ông nội Nó từ Anh về và đưa Nó sang Anh, Cô thì ở lại VN một mình trong ngôi biệt thự và bà Quán gia. Cô trải qua những ngày tháng cô đơn, đi học lại bị bạn bè xa lánh trêu ghẹo vì...Cô không được chọn làm người thừa kế. Theo lời nguyện của gia đình Nó nếu sinh đôi thì một trong hai sẽ có một người chết, thật buồn vì Cô là người đó. Cha mẹ của Nó cũng biết điều này dù đau lòng cũng phải bỏ rơi Cô đi đến một nơi khác sinh sống. Nó từ rất lâu đã biết về cái lời nguyện quái quỷ kia nên rất thương chị Nó. Tuy ở xa nhưng Nó và Cô thường call với nhau, tâm sự với nhau như những cặp chị em khác. Cô là người rất quan trọng đối với Nó.

Nó bỏ điện thoại xuống bàn lạnh lùng nói.

- Lập tức đặt một vé máy bay về VN trong đêm nay.

- Dạ thưa đại tiểu thư, tôi sẽ đặt ngay ạ.

Sáng tại Sân Bay xxxx.

- Ôi có áy xinh quá.

- Xinh tựa thiên thần.

- Mình cũng muốn được như cô ấy.

- *Xi xào* *Xi xào* ...

Cô gái làm mọi người bàn tán là Nó, Nó ngồi tại hàng ghế chờ chân gác chéo stylist giấu quần mặc một áo thun Mĩ màu Đỏ phồng rộng quần short jean ngắn, mang túi quai chéo, nón lưỡi trai phong cách, kính to màu đen... Lát sau có một đoàn người mặc áo đen xếp thành hai hàng dọc tạo lối đi cho Nó,

Nó đứng dậy và đi trước sự ngưỡng mộ của hàng tá người.

Sau 30ph Nó đã có mặt tại ngôi biệt thự. Hành lí được người giúp việc đem và sắp xếp trên phòng. Nó nhanh chóng chạy lên phòng Cô, Cô vẫn ngủ gương mặt thoáng chút buồn.

-Em về rồi đây.

Nó nói nhỏ.

Cô dần mở mắt thấy Nó Cô nở một nụ cười rồi ôm Nó vào lòng.

-Chị nhớ em quá.

-Chị không sao chứ, có chuyện gì nói em nghe.

-Chị không muốn đi học nữa. Họ nói chị là sao chổi, họ nói chị bị gia đình ruồng bỏ, họ nói chị không được thừa kế vì chị bị mắc phải lời nguyền.

Cô nói trong nước mắt.

-Chị. Đừng khóc nữa, hôm nay em và chị sẽ vào trường học được chứ.

Nó nói.

-Không chị không đi học đâu.

Cô khóc.

-Chị phải đi học chứ, có em họ không giám làm gì chị đâu.

-Không không muốn đi mà.

Cô gào lên rồi ngất lịm đi. Nó hét hoản gọi quản gia.

-QUẢN GIA gọi bác sĩ.

15ph sau khi bác sĩ khám xong.

-Chị tôi sao rồi.

-Thưa đại tiểu thư, tiểu thư Ngọc Nhi bị chứng rối loạn tâm lí, có thể trong suốt thời gian qua cô ấy đã chịu một tác động gì đó dẫn đến bệnh ngày càng nghiêm trọng. Trong khi tôi khám cho tiểu thư tôi thấy có sự xuất hiện của một khối u nhỏ ở trong não.

-Khối u sao.

Nó bàng hoàng nói.

-Vâng đúng vậy, khối u bây giờ chưa nghiêm trọng nhưng về sau sẽ có những di chứng khác, khối u sẽ dần to ra có thể dẫn đến tử vong do khối u to chèn lên dây thần kinh.

-Có thể phẫu....

Chưa nói hết câu bác sĩ kia đã nói tiếp.

-Không thể làm phẫu thuật được thưa đại tiểu thư bây giờ chỉ còn cách cho cô ấy cảm thấy thoải mái, không bị kích động đợi thêm vài tháng có thể thực hiện được ca phẫu thuật loại bỏ khối u.

-Vậy được rồi ông đi đi.

-Tôi xin phép.

.....

-Quản gia chuẩn bị đồng phục đi học cho tôi.

Nó nói ánh mắt nhìn xa xăm như suy nghĩ điều gì.

-Tôi đã chuẩn bị xong hết cho cô rồi. Cô có thể vào phòng thay đồ.

30ph sau Nó có mặt trường mà Cô đang học ngôi trường đó tên là Kì Phong.

Khuôn viên trường bây giờ rất im lặng vì tiết đầu tiên đã bắt đầu. Nó đi đến phòng chủ tịch, đập bay cánh cửa, rồi đi vào trước những ánh mắt ngạc nhiên của các thầy cô đang họp.

-Ngọc Nhi sao em lại ở đây, em còn làm cái hành động vô lễ ấy nữa hả.

Thầy hiệu trưởng đi lại chỗ Nó chỉ tay nói.

Rắc.... Kèm theo tiếng la oai oán.

-Đừng có chỉ tay vào mặt tôi. Lớp tôi của Ngọc nhi ở đâu.

-Cho hỏi em học sinh này là gì của Ngọc Nhi.

Cô giáo kia đứng dậy nói trong lòng rất sợ vì ngón tay của thầy hiệu trưởng còn được Nó giữ lấy máu đã bắt đầu tứa ra.

-Lữ Ngọc Hân.

Nó lạnh lùng nói từng chữ.

-À thì ra là Đại tiểu thư Lữ Hân, người thừa kế tập đoàn Lữ Gia hay sao, ngọn gió nào đưa cô đến đây.

Chủ tịch đứng dậy nói.

-Tôi hỏi lớp của Ngọc Nhi ở đâu.

-Cô hỏi lớp của tiểu thư Ngọc Nhi. Cô ấy học lớp 11A, nhưng hôm nay cô ấy không đi học thừa tiểu thư.

-Chuyện đó tôi biết. Làm hồ sơ nhập học cho tôi với tư cách là Lữ Ngọc Nhi.

-Ý cô là sao.

-Ông hãy coi như tôi là Lữ Ngọc Nhi, mọi thông tin về tôi Lữ Ngọc Hân không một ai được phép tiết lộ, nếu mà lỡ tiết lộ kết cục còn thảm hơn về chỉ vào mặt tôi.

Nó thả tay ông hiệu trưởng ra với tình trạng bất tỉnh nhân sự máu từ ngón tay tuôn ra như suối.

-Tôi đã hiểu thừa đại tiểu thư.

Tất cả ai có mặt trong căn phòng đó đều sợ hãi đổ mồ hôi lạnh trên mặt, không một ai dám hó hé gì.

-Ngày mai tôi sẽ bắt đầu buổi học. Bây giờ tôi về đây.

Nó nói ra hiệu tạm biệt bước đi.

Nó sau khi ra khỏi trường không về nhà ngay mà Nó đi thẳng tới salon làm tóc cắt tỉa mái tóc sao cho thật giống với Cô. Rồi sau đó về nhà.

-Quản gia hôm nay làm thịt xiên cho chị tôi nha.

Nó cười nhẹ.

-Tiểu thư không lẽ cô....

-Tôi biết ông định nói gì bây giờ chị tôi như vậy rồi đi học hay tiếp xúc với những người khác cũng không tốt, vậy nên đây là cách tốt nhất.

-Tiểu thư tôi có một sáng kiến như vậy hay cô để cho Ngọc Nhi tiểu thư đi đâu đó một thời gian sau đó về làm phẫu thuật.

-Như vậy cũng hay đi trong tôi nay luôn đi.

-Tôi sẽ đặt vé đi ngay tối nay.

-Chuẩn bị thịt xiên đi.

Nó nói xong đi lên phòng.

-Chị ơi chị muốn đi đâu không.

-Đi đâu cơ.

-Đi du lịch đấy ạ.

-Chị muốn đi đến hawaii, cũng rất lâu rồi chị chưa đi.

-Vậy tối nay chị đi luôn nhé, em thấy chị nên được nghỉ ngơi nên em sẽ đặt vé cho chị.

-Cũng được.

-Chị chuẩn bị đồ đi, để em xuống bảo quản gia chuẩn bị vé cho chị.

Cô đã lên máy bay và đi sang đảo hawaii trong đêm đó.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Sáng hôm sau, Nó khoác trên người bộ đồng phục trường Kì Phong, đồng phục của trường khá đẹp mắt chân váy đen xếp li, áo sơ mi có nơ trước ngực màu đen, bên tay áo trái có in logo của trường, tên và lớp được khắc tinh xảo trên biển tên màu nâu nhỏ trên ngực trái, vớ dài tới đầu gối màu đen. Chính chu một hồi Nó lấy một cái kính không tròng màu đen nốt, lấy trong tủ giày lấy một đôi sneaker màu đen sọc trắng, mang lên vai balo rồi đi xuống nhà.

-Tiểu thư dùng điểm tâm không thừa cô?.

Cô giúp việc khá lâu năm tên là Vi đang cúi lau nhà thấy Nó xuống hỏi.

-Không. Tôi sẽ ăn ở trường.

Nó nói chân vẫn tiến đi thẳng ra gara leo lên con audiTT màu đỏ phóng đi.

Từ nhà đến trường Nó mất khoảng 20ph khi đến nơi, cho xe dừng lại ngay giữa sân trường tất cả học sinh đều ngạc nhiên vì theo điều lệ của trường thì bất kể con ông lớn nào thì cũng không được phép đậu xe ngay chỗ đó. Họ muốn biết là ai mà cả gan dám đậu xe ngay đó. Nó bước xuống trước sự tò mò ấy.

-Ê...hình như là con Ngọc Nhi đấy, Sao nó cả gan đậu xe ngay đó chứ.

-Tao thấy rồi.

-Sau mấy ngày nghỉ học lại xuất hiện khá ngẫu thật đấy.

-Sắp có chuyện vui rồi đây.

Một đám nữ sinh thì thầm to nhỏ rồi nở một tràng cười đều cáng.

Nó đi thẳng một hồi đến phòng lớp học, đẩy cửa bước vào với nét mặt lạnh lùng.

-Chỗ của tôi ở đâu.

Nó nắm lấy khuỷu tay một cậu nam sinh trong lớp.

-Bàn cuối đấy.

Rồi Nó đi thẳng đến chỗ của mình, phăng balo lên bàn rồi ngồi xuống yên vị ở chỗ đó.

Tất cả mọi người trong lớp đều rất ngạc nhiên vì từ trước đến giờ Ngọc Nhi không bao giờ tỏ thái độ và làm chuyện để ý như vậy, Ngọc Nhi mà họ biết là một người lúc nào cũng nhịn nhục bị ăn hiếp cũng không nói gì.

-Ê Lữ Ngọc Nhi.

Một nhò son phấn loè loẹt chóng một tay lên bàn tay kia chóng nạnh hất cằm nói với giọng điệu khinh người.

Nó chả quan tâm lấy trong balo quyển sách đọc.

Nhỏ kia tức lắm nhưng vẫn nói tiếp.

-Mày còn dám đi học nữa à con nghiệt chủng k...Áaaaaaa...

Nhỏ đó thét lên nước mắt tuôn ra như mưa, mọi người đều kinh sợ với nguyên nhân dẫn đến việc nhỏ kia thét lên đầy đau đớn, nguyên nhân đó là tay của nhỏ đó đã bị Nó bẻ "nhẹ" vì nhỏ đó dám nói chị Nó là nghiệt chủng, tội đó khó thể phạt nhẹ.

-Cô đã nói gì cô biết không.

Nó nhả nặng nói.

-T...tôi...tôi xin cô bỏ tay tôi ra đi, làm ơn.

Nhỏ đó van xin đầy đau đớn.

-Cô muốn tôi tha, vậy lúc trước khi cô buồn những lời nói độc địa với tôi, thậm chí còn đem tôi ra làm bao cát, tôi xin cô tha cô có tha không.

Nó gặng từng chữ bằng âm vực rất đáng sợ, mọi người trong lớp im phăng phắc không một ai dám hó hé gì.

Nhỏ đó là người thường xuyên hành hạ nói những lời độc địa với Cô, là một trong những nguyên nhân khiến Cô ra như vậy.

-Lữ Ngọc Nhi em đang làm gì vậy hả.

Một cậu ăn mặt như playboy áo bỏ nửa cavat chưa thắt vạt balo đứng ngay cửa đã thấy hết mọi chuyện từ nãy giờ.

Nó vẫn không quan tâm lời nói của cậu kia.

-Anh Nhật Phong cứu em với, em đau quá.

Nhỏ nói với ra khi thấy cậu tên Nhật Phong kia lòng mừng như với được vàng.

-Này em không nghe thấy à, bỏ tay ra.

Ngô Phong tiến lại cầm lấy tay Nó đang cầm tay nhỏ kia ra.

-Không liên quan đến cậu, cậu đi ra.

Nó lạnh lùng gạt phăng tay của Hắn ra.

-Ngô Nhi cô lạ thật đấy từ trước đến giờ cô không bao giờ cư xử lạ đến vậy.

Thêm một cậu từ cửa đi vào nhìn có vẻ khá thư sinh nói.

-Tôi bây giờ khác xưa rồi.

-Khác xưa cô nói gì nghe lạ.

Hắn chau mày khó hiểu.

Nó bỏ đi nhưng không quên nói với lại.

-Chi phí chữa trị tôi sẽ lo.

Nó đi bỏ lại hàng tá câu hỏi cho là những người có mặt ở đó.

.....

Cantin.

Nó lấy thức ăn xong đến ngồi vào một bàn khuất. Đang ăn Nó lại bị gián đoạn vì bị mấy chị lớp trên đến gây chuyện.

-Ngô Nhi tiểu thư lâu rồi không gặp.

Một chị xinh đẹp nhờ hàng tá mỹ phẩm nhìn sơ là biết tiểu thư nhà có thể lực làm phách đây mà.

-....

Nó vẫn như vậy tập trung chuyên môn không để ý đến lời nói của chị kia, làm chị đó ăn một quả bơ chà bá.

-Này chị Hà Quyên đã chào hỏi sao cô không đáp lại, tiểu thư con nhà gia giáo sao mà phép chào hỏi cơ bản cũng không biết đấy hả.

Một trong đám đó đứng ra nói, giọng nhạ rất nhạ.

-Xin lỗi tôi không quen biết mấy chị biến ra dùm.

Nó lạnh lùng.

-Không quen.

Hà Quyên cười nửa miệng.

-Nghỉ có mấy ngày mà quên mất tình địch của mình rồi sao?.

-Chuyện gì xảy ra ở đây vậy.

Hắn đi vào trung tâm giữa nơi đang náo loạn, đi sau là cậu trai lúc nãy.

-A anh Nhật Phong anh đến đây chi vậy.

Chị ta vừa thấy Hấn đã làm bộ mặt nai tơ giọng nũng nịu nói.

-Tôi đến đây để tìm bạn gái tôi và dùng điểm tâm không được à.

Sau lời nói, Hấn quàng tay qua ôm eo Nó.

-Anh à con nhỏ Ngọc Nhi có gì tốt mà anh lại thích Nó như vậy.

Chị ta nũng nịu.

-Chị Hà Quyên à, theo tụi em biết là chị lớn hơn tụi em một tuổi mà, sao chị cứ gọi Nhật Phong là anh thế nhỡ.

Cậu nói tay để lên cầm xoa xoa.

-Tại tôi thích như vậy mà.

Chị ta nắm lấy khuỷu tay của Hấn dụi đầu vào. Nó nãy giờ chứng kiến mọi chuyện cũng hiểu được phần nào lí do chị Nó lại bị ức hiếp như vậy. Nó gờ bò tay của Hấn ra nét mặt lạnh băng.

-Gê tòm

Rồi bỏ đi mất hút trong đám học sinh kia.

-Này đợi tôi với.

Hấn chạy với theo. Bỏ lại phía sau những ánh mắt ngạc nhiên, vì Ngọc Nhi mà họ biết trước kia sao thay đổi quá.

.....

-Này,

Hấn chạy theo Nó đến sân sau trường.

-Sao cậu cứ chạy theo tôi hoài thế!.

Nó nói chân vẫn bước đi dọc bờ hồ ở sân sau.

-Ngọc Nhi em không nhớ gì hết hả?.

Hấn đi ngang hông Nó.

-Chuyện gì!!!.

Nó như rồng mày thắc mắt.

-Thật sự em không nhớ?.

-Không.

Nói rồi Nó ngồi xuống một cái ghế gỗ gần một gốc cây nơi có thể nhìn thấy bao quát hết nơi đó.

-Có phải em không vậy.

-Đương nhiên rồi.

-Vậy anh hỏi em một câu hỏi, nếu em trả lời đúng thì anh sẽ không đi theo em nữa, nếu em trả lời sai thì em phải trả lời tiếp một câu hỏi của anh.

-Hỏi đi.

Nó nói tay nhặt một chiếc lá vàng trên ghế.

-Em thích kem gì.

-Vani.

Tiếp sau câu hỏi Nó nói.

-Không phải lúc trước em thích kem dâu hay sao.

-Ồ ừm...

Nó lại quên bèn đi Nó và Cô khác nhau nhiều điểm nhỏ nhặt như vậy.

-Vậy em sẽ phải trả lời câu hỏi của anh.

-Hỏi gì hỏi lẹ đi, tôi không có thời gian.

-Vậy thật ra em là ai, em không giống với Ngọc Nhi trước kia.

-Thì tôi là Ngọc Nhi, Lữ Ngọc Nhi mà.

-Lữ Ngọc Nhi mà anh biết không xưng tôi với bất kì ai, không tỏ thái độ lạnh lùng, không phải em thật sự không phải. Từ trong ánh mắt của em rất khác.

-Vớ vẩn...

Xong toang đứng dậy đi về. Hắn ở lại tự đặt hàng tá câu hỏi trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Về đến nhà, Ngồi trên sofa Nó lấy điện thoại ra và bấm một dãy số, chuông đổ chưa đầy 3 hồi, bên đầu dây giọng một người con trai giọng hơi trầm lễ phép nói.

-Chị hai! Em nghe nói chị về rồi, nhưng em bận quá nên không ra đón chị được. Em xin lỗi.

-Chú em đừng xin lỗi chị. Chị biết bận tép riu ngày nay nhiều nên chú không ra đón được.

Nó nhóc miệng cười nói.

-Khi nào chị đến nhớ nói em trước tiếng nha.

-Rồi rồi.

Tắt máy, lên phòng lấy trong tủ ra một áo cúp ngực màu đen, quần da bóng lưng cao ngắn, rồi đi vào nhà tắm, mặc xong ngồi vào bàn make-up, Nó make-up theo phong cách quyến rũ mắt được kẻ tình xảo đôi mắt sắc càng trở nên sắc lạnh hơn, môi dùng tông màu đỏ của hãng Christian Louboutin. Khoác thêm một chiếc áo khoác phi bóng màu đen, rồi đi xuống nhà ra thẳng gara leo lên chiếc Mô Tô Nhập Khẩu Suzuki GSX-R 150 Đậm Chất

Sport màu đỏ rồi phóng đi. Đi đến một nơi, nơi đây tụ tập toàn những dân chơi, tập trung những bang hội khét tiếng của thế giới đêm, nơi đây là nơi mà Nó đang là người cầm quyền ở đây. Tên của Nó là Hắc Long. Hắc long trong thế giới ngầm gọi là "Sự Chết Chóc". Hắc Long không phải là một bang hội mà nó là một tổ chức rất lớn, lớn hơn mafia, hoạt động nổi trên các lĩnh vực. Lúc mới thành lập Hắc Long chỉ là một cái tên vô danh, nhưng từ khi vụ việc đó xảy ra cả thế giới đều biết đến Hắc Long.

Năm ấy, Nó về VN để thăm Cô cùng với cha của mình. Hắc Long lúc đó thành lập cũng chưa lâu, nhưng các bang hội trong thế giới ngầm rất ganh ghét và tìm đủ mọi cách để lật đổ nhóm. Sở hữu rất nhiều cao thủ đạt cấp S từ các lĩnh vực: kiếm, súng, tiêu, cung.....Hắc Long lại là tân Hắc Đạo lại nhận được rất nhiều nhiệm vụ từ việc đơn giản đến phức tạp, đó là một lí do khiến các bang hội kia lúc nào cũng nhòm ngó lắm le chờ cơ hội để lật đổ Hắc Long.

Ngày hôm đó là ngày đầu tiên Nó đến Hắc Long được cha dẫn đến để thực hiện nghi thức làm tân thiếu chủ của Hắc Long, mọi việc gần như đã xong xuôi tự dưng có một đám người rất nhiều người xông vào cầm theo rất nhiều vũ khí lao vào đánh đấm túi bụi. Nó đứng đó chứng kiến tất cả sự việc ánh mắt vô hồn nhìn vào những người đang đánh nhau kia, ngay lúc đó có một tên giờ súng lên bằng cha Nó, và cha Nó đã bị dính đạn ngay điểm yếu nên chết tại chỗ, sau khi xác định kẻ đã bằng cha Nó đi chậm lại chỗ tên đó dùng chân đạp vào tay cầm súng kia lực đạp mạnh đến nỗi xương tay tên đó gãy lòi ra cả bên ngoài, Nó vội lấy cây súng chìa vào thái dương tên đó ánh mắt sắt lạnh...Cách...ĐOÀNG....âm thanh mạng rợ ấy vang lên. Không hiểu tại sao lúc đó Nó không khóc gương mặt không tỏ ra chút sợ sệt nào, tay cầm súng đi lại một tên đang nằm thoi thóp trên sàn.

-Ai là kẻ cầm đầu.

Tên đó vừa ú ớ được vài chữ thì bị một tên áo đen băng chết, nhưng nhìn sơ qua cũng biết được ai là kẻ chủ mưu, đồng phục của Hội Vương bọn chúng mặc trên người. Sau khi mọi chuyện ở Hắc Long đã xong xuôi, cha Nó cũng được đưa đi cấp cứu, Nó một mình đi đến Hội Vương chỉ một mình.

Đạp phăng cánh cửa kia Nó bước vào với khuôn mặt đờ đờ sát khí, những người có mặt ở Hội Vương đều bắt ngờ trong vài ss rồi cũng định thần lại, sau nghe nói Nó là con gái của Lữ Phùng (Bố Nó) Gia Lâm (Cầm đầu Hội Vương) cho người lại đánh Nó. Hấn ta tưởng Nó còn nhỏ với lại là con gái nên chắc cha của Nó không dạy võ cho Nó đâu. Nhưng hấn đã sai; Nó từ khi lên 5 đã bắt đầu hành trình học võ, ngoài võ ra Nó còn học cả bắn cung, bắn súng, phóng tiêu, kiếm đạo, võ cổ truyền....10 tuổi cùng cha thực hiện một nhiệm vụ rất khó. 11 tuổi dùng súng để xử mười tên phản bội.

Người trong Hội Vương dần dần nằm xuống sàn từ những tên yếu cho đến những tên gọi là cao thủ trong đó. Nó tiến ngay một gần Gia Lâm hấn rất sợ biểu hiện rõ ra ngoài mặt.

-Th....tha tha cho tôi.

-Tha.

Nó nhét mép nhưóng mảy nói.

-Tôi tôi sẽ không làm như thế nữa.

Hấn ta vang xin.

-Vậy cũng được.

Hấn ta vui mừng.

-C...

-Nhưng để xem ông có số sống không cái đã.

Đoàng. Bắn vào chân hấn ta rồi lấy đầu vung khắp hội rồi chấm lửa. Nó say khi chấm lửa cũng đi về.

Vụ việc đó lang ra rất nhanh, Họ đồn rằng Nó còn bé con mà có thể làm một chuyện động trời như vậy quả không tầm thường. Cha Nó do mất máu quá nhiều Viên đạn lại ghim thẳng vào phổi, chết ngay khi bị bắn. Kể từ đó Nó thay cha coi quản lí Hắc Long, ít tháng sau ông nội Nó sang đón Nó trở về Anh. Nó vẫn cai quản Hắc Long, nhưng vì địa lí trắc trở sợ sẽ cổ náo loạn nội chiến nên cử một người, người này là người Nó rất tin tưởng, nên được Nó giao cho chức vụ quản lí của Hắc Long. Tên Anh ta là Phùng Hưng.

*Phùng Hưng: 17tuổi, bằng tuổi Nó nhưng anh gọi Nó là Chị Hai, rất thương Nó. Học chung trường Nó nhưng khác lớp. Đẹp trai, lạnh lùng, ra tay với kẻ thù không một chút thương tiếc. Hiếm lắm mới thấy anh cười, hầu như anh chỉ nở nụ cười với một mình Nó.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Nó không hoạt động ở Hắc Long kể từ ngày hôm đó đã 7 năm, ngoại trừ những người hoạt động 6-7 năm trước đều biết Nó, còn những người mới vào thì 100% chỉ nghe danh chứ chưa thấy mặt.

Nó sau khi đã đậu xe rồi cũng đi vào. Nơi đây gồm 4 tầng lầu; tầng trệt là bar, tầng 1 khu ăn uống, tầng 2 khu khách VIP, tầng 3 khu quản lí. Bước vào là những ánh đèn nhạc và những người đang điên cuồng nhảy múa. Vào Nó không đi gặp Phùng Hưng ngay mà tìm một góc khuất để quan sát thư mọi người hoạt động trong bar này như nào.

-Em cho chị một cocktail Rio.

Gọi đồ uống sau đó tiếp tục quan sát. Vừa quay lại lại thấy một cảnh tượng chường mắt vô cùng

Một cô gái ăn mặc thiếu vải đã thế còn cắt xé quá mức gần như lộ ra hết những gì cần che, cô gái đó đang ngồi trên đùi một cậu trai hôn điên dại, cậu trai đó phụ họa thêm cho tiếp mực hôn đây là bàn tay sờ soạn hết từ trên xuống dưới. Không thể nhìn thêm nữa Nó quay sang bên khác thì lại thấy một người đàn ông trung niên đang xâm sờ một cô gái. Những người xung quanh không những không giúp mà còn chỉ trỏ xâm soi cô gái kia.

-Này, bỏ tay ra.

Nó đi vào gờ tay tên đó ra.

-Cô em có quyền gì mà bảo thế.

Tên đó khó chịu.

-Quyền tôi đây có thừa. Cho ông 3tiếng đếm lập tức ra khỏi đây bằng không có chuyện gì xảy ra tôi không biết.

Nó hằng giọng.

-Haaa...cô em khá thú vị đấy nhỉ, sao hay cô em muốn đi chơi với anh đây.

Song song với lời nói là tay hắn ta chạm vào eo vào vai của Nó. Mọi người xung quanh một số người lơ đi vì chuyện này đã quá quen thuộc, còn một số người nhiều chuyện xì xào bàn tán.

-Tội cho con nhỏ đó nhỉ.

-Không phải chuyện của mình mà cứ chui đầu vào.

-....bla bla....

Nó nghe thừa hết đấy những nhiệm vụ của Nó là đếm và chỉ đếm thôi.

-1.

-Cô em muốn đi chơi với anh đây không.

-2.

-Anh đây giàu lắm.

-3.

-Em....

Lời nói chưa buông hết câu thì tay trái hắn ta đang choàng tay ôm eo Nó bị Nó bẻ gãy lời sưng máu tứa ra ngoài.

-Mày biết tao là ai không mà mày dám đụng đến tao. Mày phải trả giá cho hành động này.

-Ồ ra vậy, để tôi xem ông làm được gì.

-Bây đầu ra hết đây.

Hắn ta vừa dứt lời thì bên ngoài rất nhiều tên áo đen đi vào nhìn thì tựa maphia nhưng hơi ngáo, tay thì cầm hung khí sắt bén.

Tiếng nhạc đã tắt hẳn giờ chỉ còn tiếng xì xào, tiếng của những vật kim loại sắt bén va vào nhau, tạo ra một âm thanh hỗn tạp.

-Coi bộ cũng đông nhỉ.

Nó nhết mép.

-Lên hết một lượt luôn đi.

Tay đưa về hướng những tên đó ra giọng đầy thách thức.

Cả đám người đó đang định xông lên thì có một tiếng chặn lại.

-Ai dám đụng vào chị ấy.

Phùng Hưng bước từng bậc thang cuối cùng lạnh lùng cất tiếng.

-Đại ca, trả thù dùm em với, con nhỏ này dám đụng vào người của Hắc Long anh ạ.

Hắn ta nói, tay lại làm một hành động ghi điểm trong mắt Nó đó là tay phải hắn ta chỉ thẳng vào Nó.

Cạch...Đoàng....Áaaaaaaaaa.

-Sao đại ca lại bằng em.

Hắn ta gào lên đau đớn.

-Mày vừa làm hành động gì mày biết chứ, nếu tao không làm thế thì mày còn thể thảm hơn bây giờ.

-Đại ca nói gì em không hiểu.

-Sẵn tiện đây tao nói luôn cho chúng mày biết Đại Ca Hắc Long đã trở về.

Phùng Hưng vừa dứt câu tiếng xì xào lại nổi lên.

-Đại Ca.

Phùng Hưng tiến lại chỗ Nó quỳ một chân xuống, đó là nghi thức chào của Hắc Long.

Mọi người trong đó đo khoảng 3ss sau đó cũng nhanh chóng quỳ xuống hô ta.

-ĐẠI CA.

-Tôi không muốn thấy tình trạng như thế này trong Hắc Long một lần nào nữa.

Nó nói xong đi lên tầng 2.

-Tụi mày liệu hồn đây.

Rồi Phùng Hưng cũng lên theo Nó.

Tại phòng 42.

Nó không cần để ý đến ai ở bên trong đập phăng cách cửa, lôi Phùng Hưng vào trong. Trong phòng đó hiện tại cũng có 8-9 người gì đó, trong số đó thì có 3 cặp làm chuyện đáng tởm lúc này, nhìn thấy cảnh tượng đó Nó đã lôi Anh lại hằng giọng.

-Tao bảo mày quản lí Hắc Long, tại sao mày để cho những chuyện đáng kinh tởm này xảy ra ở Hắc Long.

-Đại ca anh cũng quản lắm rồi đấy nhưng không tài nào quản hết.

Anh cười nói.

-Ê nhỏ kia sao mày dám nói lớn tiếng với anh Phùng Hưng của tao thế hả.

Một nhỏ trong đám đó nói giọng chảnh chọe.

-Không liên quan gì đến cô. Tôi quản lí đàn em mình cũng cần cô nói sao.

Nó lườm nhỏ đó âm ực lạnh giá đó làm nhỏ à không những người có mặt ở đó đều lạnh cả sống lưng.

-Đàn em...cô nghĩ cô là ai, ngoài Đại Ca Hắc Long ra thì cô không có quyền đó.

Một nhỏ khác nói.

-Phùng Hưng quản lí kiểu gì mà để cái loại gái rẻ tiền, không biết trên dưới này hống hách ở đây thế.

Nó để hai tay trước ngực, quay hẳn người về phía đám người kia.

-Đại ca thứ lỗi, tội nó mới vào không lâu nên còn chưa rõ. Đại ca xem như nể mặt anh bỏ qua nha.

Phùng Hưng cười.

-"Phùng Hưng liên tục gọi Ngọc Nhi là đại ca còn có vẻ khá kính nể nữa chứ, lần đầu tiên thấy Phùng Hưng cười. Em là ai, em có lai lịch gì mà có thể làm quản lý Hắc Long ra như thế" Hấn suy nghĩ.

-Ngọc Nhi sao em lại đến đây?.

Hấn đứng dậy hỏi.

-Nơi đây tôi không đến được sao?.

Hỏi ngược lại câu hỏi của Hấn.

-À không, anh muốn hỏi em sao em quen biết được Quản lý Hắc Long vậy.

-Chuyện này....

-Phùng Hưng

Anh vừa định nói ra Nó đã hằng giọng ngăn lại.

-Chuyện thế nào.

Anh bạn lúc sáng sáng gặp ở trường hỏi tiếp.

-Không có gì.

-Lần đầu tiên thấy cậu lạ như vậy đấy Phùng Hưng.

-Tôi lúc nào chả vậy. Đại ca cũng trẻ rồi, em về đi. Sáng mai anh sang rước em đi học.

Lạnh lùng với tội Hấn, quay sang ân cần nói với Nó.

-Vậy tao về trước.

(Mấy bạn đừng thắc mắc tại sao Nó lại nói Mày Tao với Phùng Hưng, ngoài Phùng Hưng thì ai trong Hắc Long Nó đều xưng hô như vậy. Ở ngoài thì xưng hô như bình thường.)

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Như ngày hôm qua đã nói 7h sáng Phùng Hưng đã có mặt ở nhà Nó.

-Chào bác. Bác vẫn khoẻ chứ ạ.

Anh lên tiếng chào Quân gia khi thấy ông.

-Chào cậu, tôi vẫn khoẻ, cậu đợi tiểu thư lát nhé, cô ấy sắp xuống rồi.

Đặt ly nước lên bàn bác cười rồi đi vào trong.

-Anh đến sớm nhỉ.

Nó đi xuống cầu thang trên vai đã mang sẵn balo.

-Hộ tống Đại Ca đi học phải đến sớm chứ.

Anh đùa.

-Đi thôi.

-Ok.

Rồi anh đi ra ngoài sân lại con convertible màu bạc của mình mở cửa cho Nó, sau khi Nó đã yên vị ở trong xe, anh grò ga phóng như bay trên đường. Chỉ mất 5ph đã tới trường, cả học sinh trong trường lại một lần nữa tò mò vì nhị boy của trường thường xuyên không đi học tại sao con gió nào cho anh đi học. Nam sinh thì nghĩ.

-*cái tên đó không nghĩ luôn đi chứ, mất tâm mấy tháng đã đỡ giờ lại xuất hiện. Kì này mất bò là chắc.*

Con gái thì lại nghĩ như này.

-*ôi Phùng Hưng thân yêu đã trở lại, F3 sắp hợp nhất rồi. Thích quá.*

Anh bước xuống đám nữ sinh kia hò hét ầm lên, nhưng tiếng hét đó bắt đầu nhỏ dần khi thấy anh đi sang cửa bên kia, và đám nữ sinh kia im lặng hoảng toàng chờ xem người trong xe kia rốt cuộc là ai mà anh Phùng Hưng nhị boy hot nhất của trường lại mở cửa xe. Và....

-Ý con Ngọc Nhi. Ngọc Nhi tụi mày ạ.

-Con nhỏ đó gan nhĩ, tao nhớ lúc trước nó đầu thân mấy với anh Phùng Hưng

-Mày nghĩ một đứa con bị nguyên rủa không ai yêu thương thì sẽ nảy sinh tật gì hay sao.

-À....hoá ra là gái rẻ tiền.

Những lời nói xuất phát ở nhiều phía nhưng trọng điểm lại là Nó.

-Em đừng quan tâm mấy lời đó.

Phùng Hưng cười vỗ vỗ vai Nó.

-Em biết mà.

Nó nói tay quàng qua sau lưng anh vỗ vỗ rồi đi vào về hướng lớp.

-Em đợi anh là thủ tục học lại rồi đi.

-thôi anh đi đi, lát gặp lại ở lớp em chờ.

Tại lớp.

Những đứa hám trai, cuồng trai đã lập sẵn một kế hoạch để đối phó với Nó.

-Ngọc Nhi. Tụi mình lên lớp chung nhé.

Một bạn nữ khá dễ thương, nhìn thoáng qua thì Nó biết bạn nữ này, học chung lớp ngồi trước mặt Nó.

-Được thôi.

-Mình tên là Kiều Phi mới chuyển đến lớp tháng rồi, chắc bạn chưa biết mình, lúc vào hình như bạn nghĩ.

Kiều Phi vui vẻ.

-Ừ.

-Ì bạn lạnh lùng quá đi mất. Tụi mình kết thân nhé, mình mới chuyển đến cũng chưa có bạn hìhì.

Kiều Phi nắm tay Nó.

-Được thôi.

Cả hai đứa nói chuyện luyên thuyên hết cả chặn đường đi đến lớp.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

-Tụi này ơi Nó đến rồi chuẩn bị đi.

-Rồi ok.

Những đứa trong lớp đã có một kế hoạch không mấy hay ho gì để hãm hại Nó.

-Kiều Phi....Kiều Phi.

Một nhò hót hã chạy tới nói nhỏ vào tai Kiều Phi sau khi nói xong quay sang nhìn tổng thể Nó một phát rồi chạy đi đâu mất hút.

-À Ngọc Nhi này tớ có chuyện cần phải đi gấp, cũng gần đến lớp rồi cậu vào lớp trước đi nhè một chút nữa mình vào sau.

Kiều Phi nói xong toang bước đi.

Nó cũng không nghĩ ngợi gì đi thẳng vào lớp, vừa mở cửa. SOẠT...ÀOOOOO. Một chậu hỗn hợp nước đỏ ào vào đầu Nó, những con người trong lớp thấy thế hả dạ phá lên cười.

-Vịt mà muốn trở thành thiên Nga. Đĩa mà đòi đeo chân hạt. Không biết thân phận của mình hay sao mà đòi học cao.

-Mang phận là con của tập đoàn Hắc Long, mà đầu mày quan trọng, cũng xem là kẻ bỏ đi.

Như thế cả đám con gái thi nhau nói đủ điều về Nó à không mà nói đúng hơn là Ngọc Nhi. Chưa hết tụi Nó còn ghi khắp bảng những điều ô uế về Ngọc Nhi.

Nó máu đã dồn lên não sự tức giận đang ở đỉnh điểm, Nó tức vì những lời nói đó, nếu bây giờ người phải chịu tất cả thứ này không phải Nó mà là chị Nó thì sẽ ra sao, Nó đã hiểu chị mình đã đau khổ đến nhường nào. Nó bây giờ dần không còn sự tỉnh táo nữa tức giận thương xót bây giờ đã lên đến lúc đỉnh điểm bên hong lúc nào Nó cũng vất theo đôi súng lục tự chế có khả năng ngắt âm Viên đạn có thể bay 4km, chia súng về những con người đang cười điên dại kia âm vực ở cổ họng vang lên.

-Đưa nào làm bước ra đây.

Cả lớp im phăng phắc luồng sát khí trên người Nó toả ra khắp phòng không gian dần dần trở nên đáng sợ.

-Không ai chịu nhận...hừ...vậy chết chung hết nhé.

Dứt lời hai tay đưa lên...CẠCH...CẠCH...

-Ngọc Nhi khôngggggggggggg

ĐOÀNGGGGGGGGGG.

Hắn chạy đến ngăn Nó, lúc này Hắn đã thấy Nó có những hành động khá là từ lúc lấy súng ra. Cả lớp bây giờ những đứa con gái thì ôm nhau, ôm mặt khóc, con trai thì cơ mặt cứng đờ tím tái, sắc mặt trắng bệch, có vài thằng còn xôn cả ra quần.

-Anh làm gì vậy?.

Nó bây giờ đã bình tĩnh hơn, thấy hắn ôm mình Nó hỏi.

-Lúc này em không nhớ gì à?.

-Không.

Ngây ngô trả lời.

-À không có gì, Anh nghĩ em nên về nhà thay đồ và nghỉ đi. Mai hắn đi học.

-Ờ giờ mới để ý sao tôi lại bản như vậy nhỉ.

-Để Anh đưa em về.

-Được thôi làm phiền Anh.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Đường Hưng đến lớp không thấy Nó đâu, nhìn cảnh bề bộn trong lớp và những con người hồn chưa về xác thù chần chẫn đã có chuyện gì xảy ra. Hỏi sơ qua một bạn trong lớp thì anh biết được Nó đã về, anh cũng về nốt luôn vì anh đi học là vì có Nó mà giờ Nó về rồi thì anh cũng không nhất thiết gì phải học.

Nó và Hấn ngồi trên xe cả hai không ai nói với ai lời nào cho đến khi không khí trên xe ngày càng trở nên ngột ngạt thì Hấn mới cất tiếng.

-Nhà em cũng xa quá nhỉ.

-Ừ.

-Bây giờ hiện tại em đang sống một mình hay ở cùng với ai.

-Vài ngày trước thì có ở cùng với quần gia, nhưng sức khỏe bác ấy không tốt nên tôi đã cho bà ấy nghỉ rồi.

- À ra vậy.

- Chạy tới phía trước một chút nữa tôi đó tôi sẽ tự đi bộ vào.

- Vậy được không?. Hay anh đưa em về tới nhà luôn, lỡ có tên biến thái nào dòm ngó em sao.

-Khu này là địa bàn của Hắc Long không có ai dám làm càn đâu. Rồi Bây giờ anh dừng lại được rồi đấy.

-À à.

Hãy Để xem nó mở cửa bước xuống rồi đi mang theo một con sông nhỏ Khoảng vài mét thì tới một căn biệt thự à không mà là một cung điện rất đẹp nguy nga tráng lệ được xây theo kiểu phương Tây màu trắng tinh khôi. Khó chịu vì hấn cứ đi theo sau nó quay lại nói.

-Bây giờ anh có thể về, đừng có đi theo người khác chứ.

-À à vậy Anh về. Ngày mai Anh có thể đến đón em đi học chứ.

-Ra đây là lí do muốn biết nhà tôi à.

Nó tựa lưng vào cánh cổng cao ngút của ngôi nhà.

-Ồ Ừm thì Anh muốn đi học chung với em thôi.

Hấn bối rối. Nó cũng nhận thấy được sự bối rối của Hấn, mở cánh cổng bước vào rồi nói với về phía Hấn.

-7h rồi đến.

Thấy Nó quay đi Hấn cũng đoán được câu trả lời, nhưng khi Nó nói câu đó Hấn như muốn lên mây.

-Anh nhớ rồi.

Bụng nguyên bộ mặt vui vẻ cho đến khi về đến nhà

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Nó sau khi sắp xếp hết các công việc ở Hắc Long tại phòng làm việc rồi cũng về phòng, coi bỏ hết những thứ ở trên người rồi ngâm mình vào bồn tắm có hương hoa hồng khiến Nó cảm thấy thoải mái hơn. Mọi chuyện xảy ra lúc ở trong lớp thật sự Nó chả nhớ gì (t/g: Nó mỗi khi tức giận đến mức không kiềm chế được bản thân thì 100% là sau khi bình tĩnh lại thì sẽ không nhớ gì). Bước ra khỏi phòng tắm với tâm trạng hết sức thoải mái trên người chỉ quần duy nhất một chiếc khăn tắm màu trắng dài, lại tú lấy một chiếc Áo sơ mi form rộng dài màu đen và một chiếc quần short mặc vào. Thả mình rơi tự do nằm vào giường chưa đầy 10s đã bị quấy rầy bởi tiếng chuông cửa. Nó nhìn xuống qua sổ thấy Đường Hưng đang đứng trước cổng kề cạnh là một em mô tô mà Anh hay chạy.

Đi xuống bấm một nút nhỏ ngay cửa chính cánh cổng mở ra kèm theo tiếng robot được lập trình sẵn. Anh đẩy xe vào sân vườn, đi vào phòng khách đã thấy Nó ngồi ngay sofa.

-Sao giờ Anh lại đến thế.

-Anh tới thăm em, hỏi sáng anh nghe nói em về sớm có chuyện gì sao.

-Không có gì, mà chuyện ở Hắc Long thế nào rồi.

Nó đi vào bếp lấy cho anh một ly nước, đặt ly nước xuống mặt bàn ngay đối diện anh.

-Thông tin về số hàng sắp chuyển sang Sin chắc em cũng đã nghe tụi đàn em thông báo lại rồi đúng không.

-Chuyện đấy tôi đã nghe qua, vậy danh sách số người sẽ đi vận chuyển số hàng đó đã có chưa.

-Đã có rồi. Đây em xem qua đi.

Anh lấy điện thoại ra đưa cho Nó xem.

-.....Hà Kiều Phi.

-À đây là một sác thủ bật nhất của ta mới vào Hắc Long năm ngoái nhưng đã lập nhieu công lắm. Nên chuyển hàng lần này anh cho cô ấy vào danh sách. Em không đồng ý chuyện gì sao.

-Không anh cứ làm theo ý anh, à mà danh sách lần này thêm tôi vào.

-Sao em cũng muốn đi sao. Thôi em cũng mới về VN mấy việc còn con con này em không cần làm đâu.

-Chứ như vậy đi đã lâu rồi cũng chưa động tay động chân nên tôi sẽ đi.

-Được thôi, em đi anh cũng sẽ đi.

-Thôi anh cứ lo quản lí mọi chuyện ở đây. Chuyến đi này chắc cũng sẽ đi hơi lâu.

-Anh sẽ nghe em.

-À mà anh tìm cho tôi một căn hộ nào đó đi.

-Sao lại phải thế.

-Anh cứ tìm đi, căn hộ 3-4phòng gì đấy nhá. Thôi anh về đi, hệ thống sẽ tự khoá khi anh đi ra khỏi cổng nên anh không cần lo.

-Vậy em ngủ ngon, anh về đây, mai anh đến đón em nữa nhé.

-Thôi khỏi mai tôi đi với bạn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Sau khi nói chuyện với Phùng Hưng xong thì Nó cũng lên phòng, đi ra ban công hóng mát, khi thấy bóng của chiếc xe lao phụt mất thì có một cuộc điện thoại.

-Tiểu thư có chuyện không hay rồi.

Bên kia giọng cô gái hốt hải như sợ sệt điều gì.

- Có chuyện gì nói đi.

- Tiểu thư Ngọc Nhi đang nhập viện với tình trạng rất nguy kịch.

- Sao cơ, tại sao lại thế?.

- Dạ lúc chiều tôi và tiểu thư đi dạo với nhau, tự dưng có khoản vài tên Áo đen cao to thân hình bồm rom, sau đó một trong những tên đó nói "-Chà tình cờ nhì, định là sẽ gặp cô ở VN mà may sao lại gặp cơ ở đây." rồi những người đó lôi hung khí ra dí chúng tôi, chúng tôi chạy khoản khá lâu cũng thấm mệt, lúc đó tiểu thư Ngọc Nhi lại phát bệnh tôi cũng không biết phải làm sao cũng may là có một người tốt cho chúng tôi đi nhờ đến bệnh viện. Nhưng bác sĩ bảo cô ấy bây giờ đang trong tình trạng khá nguy kịch, sốc nhịp tim bị rối loạn có tiền sử bị bệnh về thần kinh nên e là ca này khó có thể thành công nếu chữa trị lâu dài.

- Vậy cô có biết tụi nó là ai không.

- Đi chung với tiểu thư bao năm rồi mà không biết, tụi đó thuộc bang Quy Long một trong những kẻ thù của chúng ta.

- Vậy được rồi theo dõi tình trạng của chị tôi, có chuyện gì phải báo về liền.

- Vâng tôi biết rồi tiểu thư.

...

- Quy Long lâu nay không nghe tung tích gì tự dưng bây giờ lại đột ngột hành động như thế. Còn câu nói gặp ở VN là sao đây. Hờn chị ơi cố gắng lên.

Đêm nay Nó trằn trọc không ngủ được, suy nghĩ xem bọn chúng sắp làm gì và những chuyện gì sắp xảy ra. Nó lo cho chị Nó.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Bồn chồn, lo lắng không ngủ được 3h Nó đã đặt một vé máy bay đến hawaii nhanh nhất trong tối nay. Trước khi đi Nó có kẹp một tờ giấy ngay công.

7h tại sân bay trung tâm của hawaii, ra khỏi sân bay với rất nhiều lời khen ngợi của những người trong đó, bắt một chiếc taxi đến ngay bệnh viện mà chị Nó đang chữa trị.

7h VN.

Hắn đến nhà Nó vừa định nhấn chuông thì thấy một mẫu giấy nhỏ.

-"Anh đi đi, khỏi rước tôi".

Ngắn gọn thế thôi.

- Cô ấy đi đâu vậy nhì.

Trở lại với Nó, sau khi đến bệnh viện thăm chị xong rồi Nó đi đến nơi xảy ra sự việc. Hỏi thăm lại sự việc ngày hôm đó, những người chứng kiến hết tất cả sự việc cho hay.

Đám người đó lúc trước cũng xung đầu gấu làm loạn khắp nơi sau sự việc 7 năm trước Quy long không hoạt động một thời gian khá dài. Nghe đâu tụi nó tìm ai đây để giết để khỏi làm cái gai cho việc làm ăn ở trong tụi lẩn ngoài sáng.

Nghe đến đây Nó đã biết cái gai đó chẳng ai khác chính là Nó, chắc tụi Quy Long không biết Nó có chị em sinh đôi, nên đã nhắm cô và Nó. Thế thì Cô còn sẽ gặp nhiều nguy hiểm hơn.

Trở lại bệnh viện, ngồi cạnh giường bệnh của Cô nắm lấy đôi bàn tay trắng nõn mềm mại của Cô, Nó đắm chìm một hồi lâu. Cô tỉnh dậy đã thấy Nó ngồi cạnh mình mặt có vẻ đang suy nghĩ chuyện gì, Cô hỏi.

- Em có chuyện gì đúng không?.

- Không đâu chị.

- Em đừng giấu chị, nói chị nghe đi.

- Chị à hay chị đi học lại đi.

- Chị không muốn, khó khăn lắm chị mới thoát khỏi những con người đó chị không..

- Chị...chị nghe em nói.

Chị sẽ đi học nhưng không phải tên là Lữ Ngọc Nhi mà là với danh nghĩa là Lương Nhựt Ngọc.

- Lương Nhựt Ngọc, chị không hiểu?.

- Chắc chị cũng biết Lương Nhựt Ngọc, cô ta là người có máu mặt không tồi nhưng nửa năm nay cô ta bị sát hại ở nhà riêng không một ai biết cô ta đã chết, dù đi chị cũng là bạn của cô ta nên chị thay thế cô ta để giúp cô ấy có thể quản lí những công ti, bang hội Phi Long Thụy.

- Chị không làm được, chị sợ lắm.

- Em tin chị làm được, chị cứ thử xem sao. "Chị à! Chỉ như vậy chị mới có thể an toàn được, Phi Long Thụy được che chở bởi Hắc Long nên không một ai dám đụng đến. Chị cứ yên tâm em sẽ bảo vệ chị bằng mọi giá chị đã chịu khổ nhiều rồi.

- Nhưng....

- Không nhưng gì hết, chị nghe em. Bây giờ chị cần phải học mọi cử chỉ hành động của cô ấy, lời nói của cô ấy có phần giống chị nên không cần phải chỉnh đốn nhiều. Ngày mai chị theo em về VN nhé rồi ta sẽ luyện tập.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

- Chị tiếp xúc với Lương Nhựt Ngọc cũng biết cô ta sao rồi đúng không.

- Ừm...

- Lời nói của cô ấy có một chút cao ngạo nên chị phải làm sao cho giống.

- Chị biết rồi.

- Ánh mắt của cô ta khi nói thường hay nhìn thẳng về phía người đối diện, ánh mắt có phần sắc lạnh. Về phần ánh mắt đó em sẽ trực tiếp chỉ chị. Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu luyện tập.

Nó và Cô từ khi về VN chỉ ở nhà luyện tập như thế kéo dài hết tuần. Và ngày hôm nay là ngày đi "comeback" của tụi nó.

- Chị...

Nó gõ cửa.

- Em vào đi.

Cô nói vọng ra.

- Chị chuẩn bị xong chưa.

- Đợi chị một chút nhé sắp xong rồi.

- Khoan....

- Sao thế???

- Không thể đi học khi chúng ta giống nhau như vậy được.

- Em cứ đùa không phải em là người bày chị makeup giống Lương Nhựt Ngọc sao.

-Hi... Em tưởng chị quên.

-Thôi đi....

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Hôm nay Nó quyết định là sẽ đi chiếc lamborghini màu tím con cưng Nó trong bộ sưu tập siêu xe của mình. Trên xe Nó và Cô nói rất nhiều chuyện.

Xe từ từ dừng lại trước vạch đèn giao thông, cuộc nói chuyện vẫn tiếp tục diễn ra rôm rã, tự dưng ở đâu kéo ra một đám người rượt bắt một thanh niên, gây rối xe nào không làm canh ngay xe Nó mà giải quyết, cuộc nói chuyện kể cả nụ cười tắt hẳn, lúc này đèn đã ngã sang màu xanh lam thế nào mà Nó có thể đi được khi trước mặt lại bị cản đường như vậy. Hai bên đường cũng có rất nhiều người xúm lại để xem, nhưng không một ai dám ra ngăn lại. Thanh niên kia nhìn tội lỗi lắm nha bị đánh tới tấp tuy có cố trả đòn nhưng vô vọng.

-Này này...không thấy tui đang làm chuyện gì à, còn cả gan định cho xe chạy.

Nó đã quá chán khi nhìn thấy mấy hành động này, vói lại cũng sắp trễ rồi nên định phóng xe đi. Một tên trong đám đó bị đụng nhẹ vào chân quay lại nói. Nó cũng không quan tâm nhân kèn gờ ga, cả đám đó bức xúc đi lại đập mạnh vào cửa xe Nó. Lần này tui đó không vào nhà xác cũng sống không xong cho mà xem.

-Bước xuống. Đừng nghĩ đi siêu xe là ngon.

Rắc.....

-Áááááá.....

-Chó chết con đ*. Lên hết đi tui bây.

Mọi chuyện xảy ra là như vậy, tên đấy sau khi dùng cái chân dơ bẩn bẩn thủ của hắn vào con cưng của Nó. Nó bước ra khỏi xe không thèm nói một câu ngay lúc đó Nó dùng một chân móc ngược chân của tên đó sau đó bay bổng lên đá một cước vào chân hắn, xương ở chân cứ thế thế chằng ngược lại với hướng đá máu tua ra thấm đỏ cả quần. Đám người kẻ bên thấy tên đó bị đánh như vậy liền kéo lên bao vây lấy Nó.

-Các người là người của ai.

Nó tựa lưng vào xe.

-Chắc mày sẽ phải trả cái giá rất đắt khi dám động vào người của Hắc Long.

-Hắc Long...tui mới vào Hắc Long đạo này lạng lạng hành quá nhì.

Nó nhún mày khinh bỉ.

-Mày hỏi hận cũng không kịp nữa đâu, trăn trở đi em gái.

-Chúng mày nên niệm phật cầu siêu, hay cầu chúa đi.

-Con này láo nh. Lên.

Cả đám lao vào một cách hùng vĩ. Nét mặt của Nó chẳng tỏ ra sợ sệt gì, sau 5ph đám đó nằm gục hết xuống đường, vài thằng học máu, vài thằng bị trẹo tay, trẹo chân nhìn cảnh tượng đó ai mà không xót cho được. Nó ngồi vào xe phóng đi.

-Em không giúp cậu ta một vé đến bệnh viện ha.

Cô nãy giờ vẫn ngồi trong xe, nhìn vào kính chiếu hậu nhìn cậu thanh niên đẩy bước từng bước khó nhọc.

-Em đã giúp dẹp loạn rồi đấy chứ.

Nó cũng liếc nhìn qua kính.

-Học sinh trường mình đấy, một cũng gặp thôi.

.....

Reng...reng...reng...

Tiếng chuông báo hiệu giờ lên lớp sắp bắt đầu. Tụi Nó vừa đến cũng là lúc tiếng chuông reng, cánh cổng kiên cố đã được đóng lại.

-Hai đứa kia đi trê thì ở nhà luôn đi.

Ông bảo vệ thò đầu ra khỏi cửa sổ nói lớn.

Nó bước ra khỏi xe đi lại chỗ ông bảo vệ ấy lấy ra một tấm thẻ, nói gì đấy, sau khi ông ta nghe xong cuồn cuộn bấm nút mở cửa cho tụi Nó.

-Chị đói không, xuống cantin ăn rồi lên.

-Chị không đói cho lắm, mà chị cần xuống đó mua một ít đồ. Đi thôi.

Cô và Nó xuống cantin, bây giờ là giờ lên lớp trong cantin không một bóng người trừ mấy người làm trong đây, Nó đi lại quầy đồ ăn lấy một cái khay com đi rao một vòng lấy những thứ muốn ăn rồi đi lại bàn đợi. Cô sau khi mua đồ cần mua cũng ngồi lại chỗ của Nó.

-Đây sữa nóng của cô.

Cô cười đặt xuống ngay cạnh Nó là một ly sữa.

-xiexie tỷ tỷ.

Nó cười híp mắt.

.....

Sau khi ăn xong Nó và Cô đều lên lớp. Trong phòng lớp im phăng phắc chỉ có tiếng cô thầy giảng bài. Nó thản nhiên bước vào lớp đi sau là Cô.

-Hai em kia, sao lại vô lễ như vậy, vào lớp không biết thưa gửi ai hết đây à.

Bà cô đó có một gương mặt trét đầy cả BB, cách trang điểm lòe loẹt.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

-Tại sao tụi em phải làm như thế ạ.

Nó dừng lại trước mặt của bà cô đấy.

-Trong cái trường này ngoại trừ chủ tịch ra, thì cha mẹ các em có làm cao đến mấy cũng phải nể tôi vài phần. Hai em con cái ông nào bà nào chẳng lẽ không nghe qua tên tôi.

-Cô tên gì ạ?.

-E...em...được thôi chắc hai em là học sinh mới tôi nói luôn. Tôi tên Huỳnh Yên, em đã nghe qua chưa tiểu thư.

-Huỳnh Yên.....hừm tên nghe quen nhỉ!.

Nó đưa hai ngón tay xoa xoa cằm đắm chiêu.

-Đương nhiên phải quen rồi.

Bà ta cười đắc ý.

-À nhớ rồi.

-Sao em nói đi.

Bà ta hớn hờ chờ nghe kết quả.

-Huỳnh Yên hình như đang là người của Đường Tổng phải không hả.

-Sa...sao sao em biết.

-Chuyện này ai mà không biết. Cũng phải tập đoàn của Đường Tổng đứng thứ 3 thế giới, bảo sao ông lớn bà lớn nào cũng nể. Chỉ mang cái mác người tình mà vênh váo. Treo cao quá không chừng té đau đấy.

-Thật ra em là ai.

-Chỉ à môn học hôm nay học gì vậy,

-À.....giáo dục.

Cô nhìn sơ qua bàn giáo viên thấy xấp tài liệu môn.

-Kẻ cướp chồng người khác mà đi dạy môn giáo dục, quả thật căm phục.

Cả lớp lúc này mới cười phá lên.

-Các em bên dưới im hết cho tôi.

-Cô không có quyền nói ở đây. Biến.

Bà cô uất ức, ôm mặt khóc chạy ra khỏi lớp. Cả lớp thấy thế như được thả tự do rôm ra hẳn lên.

Nó và Cô đi xuống bàn ngồi cô ngồi bàn chót cạnh Nó.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Một hồi sau cánh cửa lại mở không phải giáo viên mà là một cậu học sinh, người be bét máu quần áo xóc sết đầu tóc rối bời, bước từng bước khó khăn vào chỗ. Nhìn sơ Nó biết được người đó là ai.

-Có phải cái người lúc nãy không em.

Cô quay sang hỏi nhỏ.

-Đúng rồi đấy chị.

-Để chị qua bên đó.

Nói rồi cô lấy trong balo ra một cái túi đồ dùng y tế cá nhân đi lại bàn cậu ấy.

-Bạn ơi!.

Cô để hay tay ra sau lưng khò khò xuống gọi nhỏ.

-Tôi có quen bạn.

Cậu ấy nhìn Cô.

-Quen hay không không quan trọng, bạn đang chảy máu kìa.

Cô nói tay chỉ vào vết thương đang rỉ máu.

-Để tôi giúp bạn nha.

Cô cười không để cho cậu ta phản ứng, Cô kéo cái ghế bên cạnh ngồi xuống, mở túi ra lấy bông gòn thuốc đỏ băng keo cá nhân sau đó tiến hành công

việc khử trùng và băng bó.

Cậu bạn ấy khó hiểu sao lại có lại người ân cần như vậy chứ, cậu ấy mỉm cười khi nhìn thấy nét mặt của Cô, chân mày nheo lại ánh mắt nghiêm túc khi chấm một ít thuốc đỏ vào tay cậu, làm cậu không kiềm được cười.

-Cười gì thế?.

Cô ngóc đầu lên.

-À à không gì. Mà cậu tên gì vậy, tôi chưa từng thấy cậu chắc cậu là học sinh mới.

-Tôi tên là Lữ...à Lương Nhược Ngọc.

Chút xíu nữa là lộ rồi.

-Tên đẹp nhỉ. Còn tôi là Trương Khải.

Cứ thế hai người nói chuyện qua lại cho đến khi cổ dán miếng băng keo cuối cùng vào trán Cậu thì cũng là lúc nghỉ trưa.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Đing đoongggggg

Sau hồi chuông giáo viên đi ra khỏi từng lớp nối tiếp theo sau là các học sinh ủa ra rôm rả.

-Em đi ăn chứ?.

Cô gõ gõ vào bàn khi đánh thức Nó.

-Chị mua hộ em đi, em hơi đau đầu.

Nó mặt vẫn úp xuống bàn uể oải.

-Được rồi chị sẽ mua cho em ít thuốc.

Cô nói rồi lôi cậu đi cùng.

Trong lớp giờ có mình Nó, từ đâu có một đám nữ sinh đi vào mục tiêu của những đứa đây là Nó.

-Lữ Ngọc Nhi. Mày là Lữ Ngọc Nhi.

Một đứa đập bàn cất giọng. Nó cũng chả rảnh mà trả lời bọn họ, bây giờ đầu Nó như sắp nổ tung, tội nó bà cứ kiếm chuyện một chút có lẽ Nó sẽ mất bình tĩnh mà đánh chết bọn họ mất.

-Ya...mày khinh bọn này à.

Một đứa khác lên tiếng.

-Con đ* này, đừng tưởng được oppa Nhật Phong đề ý rồi chảnh. Mày cũng chỉ là cái con nghiệt chủng thôi.

Nhỏ đó thấy Nó không có ý là muốn trả lời, nói tiếp.

-Biến đi.

Âm vực như luồng khí lạnh thấm thấu vào người bọn họ bắt giác rung mình nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh.

-Mày đâu có cái tư cách để bảo tội tao biến.

-Một con nghiệt chủng như mày đáng lẽ không nên có mặt tại ngôi trường này mới phải.

-Biến đi đồ nghiệt chủng.

-Cầm miệng và biến đi trước khi tôi bẻ gãy từng ngón tay của mấy người.

Nó hằng giọng.

-Chắc tụi tao sợ, ở đây tụi tao đông hơn mày, mày đừng ở đó mà láo.

Nói xong nhỏ đó túm lấy tóc của Nó kéo dậy, mấy nhỏ xung quanh cũng xúm lại đánh Nó.

Lúc này Nó không còn giữ được bình tĩnh nữa một tay bẻ ngược tay nhỏ nắm tóc Nó tay kia tát mạnh vào má nhỏ đang giữa chặc eo Nó cái tát đấy làm nhỏ đó văng ra xa ngã xõng soài trên sàn. Mấy nhỏ đó thấy thế dừng ngay mọi hoạt động và giãn ra. Nhỏ bị Nó giữ tay không ngừng la hét vang xin tha.

-Ngọc Nhi tôi tôi xin lỗi...xin lỗi.

-Lúc nãy mạnh miệng lắm cơ mà sao lại phải xin lỗi.

-Ngọc Nhi xin cô làm ơn buông tay tôi ra đi mà, tay....tay tôi sắp gãy rồi huhu.

Nhỏ đó sắc mặt ngày càng tím tái nước mắt chảy ròng cầu xin thảm thiết.

-Thôi Lữ Ngọc Nhi tôi từ trước giờ cũng không giết hại ai, lần này tôi tha cho cô, lần sau nếu gặp tôi thì nên tránh xa tôi ra. Rõ chứ.

-T...tôi tôi rõ rồi.

Rồi Nó bỏ tay nhỏ đó ra dần dần tiến lại chỗ đám đó.

-M...mày định làm gì?.

Đám đó rung rẩy.

-Làm chuyện mà các người vừa làm với tôi đây.

-Mày dám, tao đường đường là đại tiểu thư tập đoàn Z&D mày thử động đến tao xem....Á mày...mày dám.

Nhỏ đấy ăn trọn một quả tát tay trời giáng của Nó, đầu vẩy tay nổi đỏ rồi dần chuyển tím mồn một trên làn da trắng nõn của nhỏ đấy.

-Tôi không cần biết cô là ai nhưng động vào tôi sẽ trả một cái giá rất đắt.

-Mày được lắm một đứa nghiệt chủng như mày mà dám đụng đến tao.

BỐP. Một cái tát trời đánh nữa giáng xuống mặt nhỏ đó. Lúc này nước mắt nhỏ đấy tuông ra như suối, lấy điện thoại ra bấm số gọi cho ai đó. Nó cầm lấy điện thoại trên tay nhỏ đấy nghe.

-Con gái chó chuyện gì điện chp bố vậy con.

Giọng một người đàn ông trung niên vang lên bên đầu dây bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

-Con gái ông tôi có thể dạy dỗ được chứ chủ tịch Duy.

Giọng nói lạnh lẽo vang lên khiến người bên đầu dây bên kia bất giác rùng mình nhưng vẫn cố gắng giữ bình tĩnh.

-Cô là.....

-Ông không cần phải biết tôi là ai, ông nên trả lời câu hỏi lúc nãy của tôi chứ.

-Ba ơi.....ba Nó vừa đánh con, ba ơi con đau lắm.

Vừa dứt lời nhỏ đó hết vọng vào điện thoại bằng một cái vọng hết sức thảm thiết.

-Cô cô đã làm gì con gái tôi.

Người đàn ông đẩy vô cùng lo lắng.

-Chả làm gì chỉ dạy cho cô ta một bài học vì cái tội sỉ nhục khinh thường người khác.

-Cô có biết Đại tiểu thư danh tiếng như Nó trước giờ chưa ai dám đụng chạm đến Nó không, chắc cô không biết tập đoàn của tôi to lớn cỡ nào. Dù bố mẹ cô có là một công ty có cổ đông nhất nhì thế giới cũng phải nể tôi vài phần đấy, tập đoàn tôi dưới mười mà trên đến một trăm đứng ở đấy mà làm càng. Chỉ cần một lời nói của tôi công ty của bố mẹ cô sẽ bị xóa sổ trên danh sách thế giới.

Ông ta nói một lè.

-Ồ thế cơ à. Bây giờ ông với tôi chơi một trò chơi nhé.

Nó nở nụ cười yêu mị.

-Trò gì?.

-Ông đã nói chỉ cần ông nói một tiếng công ty của bố mẹ tôi sẽ bị xóa đúng không.

-Đúng.

-Trò này rất đơn giản, ông biết tập đoàn Hắc Long rồi đúng không.

-Hắc Long là một tập đoàn nổi tiếng tập đoàn của tôi chỉ dưới Hắc Long.

-Công ty của bố mẹ tôi cũng không lớn lắm cũng không đến độ gần bằng ông..

-Đừng vòng vo nữa vào thẳng vấn đề chính luôn đi.

Ông ta sốt ruột.

-Nếu ông đã có lòng muốn chơi được tôi sẽ ra điều kiện luật chơi. Ông lấy một chiếc điện thoại khác gọi vào số của một người trong tứ Long nếu không có thì có thể chuyển xuống nhị Đường. Ông gọi họ đi rồi tôi sẽ nói tiếp.

Ông ta làm theo, ông gọi ngay số của Hoàng Long.

-Tôi đã gọi cho Hoàng Long.

-Trong thời gian đợi Hoàng Long bắt máy tôi sẽ nói tiếp. Ông nói với Hoàng Long, xóa sổ tập đoàn Lữ Ngọc.

Ông ta đang chăm chú lắng nghe, từ bên điện thoại khác vang lên một âm thanh trầm lạnh lẽo khác.

-Alo...

Chỉ như vậy thôi làm ông ta giật bắn cả mình.

-Cậu Hoàng cậu biết công ty Lữ Ngọc rồi chứ, cậu có thể xóa sổ công ty đấy được không.

Ông ta nói giọng kính nhường.

-...Ông cũng to gan nhỉ.

Im lặng một hồi Hoàng Long lại cất tiếng.

-Cậu nói sao.

-Sao ông biết công ty Lữ Ngọc.

-Tôi cũng không biết chỉ nghe một cô gái nói thế.

Rụp.....tiếng điện thoại tắt.

-Thế nào rồi chủ tịch Duy.

-Tôi chưa nhận được câu trả lời.

Sau khi tắt điện thoại Hoàng Huy gọi cho ba người còn lại đi tìm Nó. Nó về VN không phải vì chị Nó không mà một phần trốn công việc ở Anh. Nó cất mọi thông tin liên lạc làm đám tử Long lục đục tìm Nó khắp nơi. Lần này Nó lại quá sơ suất lại để cho họ có cơ hội tìm được mình.

Nó cũng tắt điện thoại quay sang nói với đám đây.

-Lần này coi như tôi tha, còn lần sau thì đừng hòng.

-Chúng tôi biết rồi.

Cả đám vừa nói vừa chạy nhanh ra ngoài. Cùng lúc đấy tứ Ung vừa đến cả bốn người nhanh chân tiến vào lớp nơi Nó có ở đấy. Vừa vào đến lớp thấy Nó gục mặt xuống bàn cả bốn người họ cùng đi xuống.

-Hân Hân à.

Hoàng Ung lay vai gọi Nó.

-Biến đi, lúc này tôi đã tha cho mấy người rồi sao.

Tưởng là bọn lúc này Nó hăng giọng.

Hoàng Ung vẫn tiếp tục gọi. Nó tung cước tay hất tay anh ra khỏi vai. Nhưng anh nhanh hơn vịn ngược tay Nó ra sau.

-Á.....đứa nào, buông ra.

Nó la í ới.

-Em gái là bọn anh đây.

Quy Long cười híp mắt.

-Ồ....sao biết tôi ở đây.

Nó thối mắt.

-Dù em có trốn ở đằng trời tại anh cũng tìm ra em.

Phú Long nhắm hờ đôi mắt.

-Hân Hân ơi chị lên rồi đây.

Từ sau cánh cửa cô bước vào trên tay cầm bao nhiêu là đồ ăn đi bên cạnh là cậu cầm bao nhiêu là chai nước. Bước vào lớp thấy Nó bị tứ Long vây quanh lập tức đứng khựng tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Hân Hân à. Về đi, em biết trong thời gian em ở VN thì biết bao nhiêu chuyện xảy ra không.

Ngô Kì Long xoa xoa đầu Nó.

-Có chút chuyện nhỏ như vậy mà mấy anh không tự xử lí được sao.

Nó chán nản.

-Chuyện nhỏ chuyện lớn gì không phải tại anh không xử lí được, mà chuyện này cần có sự phê duyệt của em.

Hoàng Long kéo ghế ngồi xuống.

-Bây giờ em không thể về đây được, em cần giải quyết một số chuyện nên tạm thời hoãn lại công việc đi.

- Có phải chuyện của Ngọc Nhi.

Quy Long nói nhỏ.

- Sao anh biết.

Nó khá ngạc nhiên.

- Tại lúc tụi anh đi vào đây hỏi xem em ở lớp nào, hỏi tên Ngọc Hân chả ai biết họ chỉ biết Ngọc Nhi.

- Họ còn nói là Ngọc Nhi từ khi vào học lại đã thay đổi rất nhiều.

Hoàng Long nói xong Phú Long cũng chen vào nói tiếp.

- Thôi về nhà đi rồi tính tiếp.

Nó đứng dậy mang balo lên vai xong đi, đi ngang Cô.

- Chị ở đây học nha, em về trước.

- Được rồi, em về xử lý chuyện của em đi.

Xong cả năm người họ đi ra khỏi lớp với những ánh mắt hám trai xung quanh khi thấy tứ Long. Nó đã quá quen với cảnh này cũng không mấy quan tâm.

Đi được gần tới cổng Nhật Phong đã chặn ngang.

- Sao em lại về.

- Chuyện này không cần cậu quan tâm.

- Phiền cậu tránh đường.

Hoàng Long lạnh lùng.

- K Hoan đã có phải họ ép em đi không. Em đừng sợ qua đây anh sẽ bảo vệ em.

Nhật Phong đưa tay nắm lấy tay đó kéo về phía hân, nhưng Hoàng Long đã ngăn lại.

- Thôi cậu đừng quan tâm đến tôi, Quy với Phú đi xe của em về nhà, còn anh Ngô Kì đi taxi về đi, em có chuyện cần nói riêng với Hoàng.

- Hân Hân à sao em nhờ cho anh đi taxi.

Ngô Kì Long nhăn mày, phùng má chề mồm.

- Vậy nha. Hoàng ơi đi thôi.

Đi ngang qua vổ vai Hoàng Long ra hiệu đi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

- Hân Hân!?, sao họ lại gọi Ngọc Nhi là Hân Hân kì lạ thật?. Tại sao Ngọc Nhi lại quen biết tứ Long?.

Nhật phong khó hiểu.

Trên đường về Nó chỉ biết ngồi nhìn ngắm xe.

- Em đòi đi chung với anh, mà chả thèm nói với anh một câu.

- Chỉ là chả biết nên nói gì. Em nghĩ em đi lâu vậy tưởng anh sẽ nhớ em, có rất nhiều điều cần nói với em mới phải chứ. Anh chả thương em gì hết.

Nó vừa nói vừa tỏ ra đáng thương, cuối câu còn tỏ ra hèn dỗi nữa cơ chứ đánh yêu chết mất chị ơi.

-Thôi được rồi anh thương em nhất bây giờ anh sẽ dẫn em đi ăn để chuộc lỗi. Em muốn ăn món gì?

Hoàng Long xoa đầu Nó cười ra nụ cười tỏa nắng.

-Anh là người dẫn em đi mà, anh phải bày ra sẵn menu chỉ đợi em chọn và đi thôi chứ sao lại hỏi em.

-Được rồi được rồi em ăn được món Nhật chứ.

-Được.

-Vây đi.

Đã ba tiếng trôi qua nhưng Nó và Hoàng Long vẫn chưa đến được nhà hàng.

-Anh à đã ba tiếng rồi đây, bụng em đang đánh trống biều tình đây.

-Anh xin lỗi, anh vẫn chưa tìm được nhà hàng. Hay là tội mình đi ăn món Hàn đi, trên tuyến đường này có một quán.

Hoàng Long gượng cười nhìn Nó.

-Sao cũng được. Miễn có gì đó vào bụng là được.

.....

Tít tít....tít tít...

Điện thoại Hoàng Long reo lên.

-Alo.

Hoàng Long cất giọng lạnh lùng.

-....

-Được rồi tôi sẽ đưa Đại Ca đến đây.

Thấy Hoàng Long có vẻ như có việc quan trọng Nó hỏi.

-Có chuyện gì sao anh?.

-Chúng ta sẽ đến Hắc Long, có một vị khách đặc biệt muốn gặp em. Nhưng....

Hoàng Long áp úng.

-Đi thôi.

Nó thừa biết vị khách đặc biệt ấy là ai.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Đến Hắc Long đã thấy bên ngoài có rất nhiều xe chắc chắn vị khách đặc biệt ấy không phải dạng vừa, họ đến đây không phải để bàn bạc chuyện gì mà đến để gây chuyện.

-Em đợi anh ở đây

Nó bước xuống đã có vài top người chạy ra cung kính cúi chào. Hoàng Long đi đến bên cạnh Nó, cùng lúc đó ba người kia cũng đến. Nó đi vào bên trong sảnh đi theo sau là tứ Long, nhìn thấy Nó bước vào cả sảnh im lặng cúi gập người lại. Sau khi thấy Nó đã ngồi lên ghế Hoàng Long lên tiếng bảo

bọn họ miễn lễ.

Nhị Đường thấy Nó cũng nhanh chóng đi lại hàng ghế của mình hai bên tay Nó. (Vị trí ngồi: bên phải tay trái là Hoàng Long, Ngô Kì Long, Đường Hưng. Tay phải là Phú Long, Quy Long, Đường Sang ngồi xéo hai bên).

-Đại Tiểu Thư đã lâu không gặp.

Một người đàn ông trung niên mặc một bộ vest màu đen tay chống một cây gậy làm bằng loại gỗ quý hiếm, đi ra giữa sảnh.

-Ông Tĩnh, không biết ngọn gió nào đã đưa ông đến đây.

Nhết miệng nở nụ cười đầy khinh bỉ.

-Tôi đến đây để bàn với cô một chuyện.

-Không biết có chuyện gì quan trọng?.

Âm vực lạnh lẽo, lạnh đến mức làm cho người ta cảm thấy đang đứng cạnh một tảng đá lạnh hơn ngàn độ.

-Chuyện là chúng tôi cần vận chuyển một lô vũ khí sang Châu Âu, nhưng mọi tuyến đường nếu cần đi qua đều sẽ có những giấy tờ rất phức tạp cho nên...

-Cho nên ông muốn lợi dụng Hắc Long có mối quan hệ với Hắc-Bạch đạo để cho ông vận chuyển an toàn qua bên đây.

Quy Long nhìn lão ta bằng ánh mắt đầy khinh bỉ.

-Cậu Quy nặng lời quá rồi, sao tôi lại lợi dụng. Chúng tôi chỉ mượn đường để vận chuyển số vũ khí đó, hoàn toàn không có ý gì khác.

-Ông Tĩnh, ngày đó không phải chính miệng ông đã nói là dù có bất cứ chuyện gì đi chăng nữa ông cũng không mở miệng ra nhờ Hắc Long chuyện gì sao.

Đường Sang nói giọng xiên xỏ.

-Một tổ chức danh tiếng như Tĩnh Gia không lẽ lại nói lời không giữ lấy lời, làm như vậy tội đàn em nó coi ra cái gì hả ông Tĩnh.

Sau lời nói của Đường Hưng cả gang phòng xôn xao cả lên người thì xoay qua cười, người thì nói gì đó, làm ông ta vô cùng mất mặt.

-Lữ Ngọc Hân cô hãy chờ đây sẽ có một ngày tôi sẽ lật đổ Hắc Long.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Sau khi lão Tĩnh đi khỏi cả gang phòng bắt đầu trở nên ồn ào, Hoàng Long hừ nhẹ ra hiệu im lặng, tất cả đều chìm vào không gian tĩnh lặng lạnh lẽo, không một ai dám ngước mặt lên nhìn xung quanh. Ánh mắt lạnh lẽo sâu thẳm Ngọc Hân như đang suy nghĩ điều gì.

-Đại Tỷ, có nên khử lão ấy luôn không?.

Hoàng Long quy sang bắt gặp ánh mắt của Ngọc Hân, hỏi.

-Mười hai năm trước lão ấy đã bại dưới tay Đại Tỷ chắc hẳn đang tìm cách trả thù lại.

Phú Long lên tiếng.

-Giải tán.

Một câu khẩu hiệu vừa được buông ra khỏi miệng chưa đầy 5" tất cả mọi người trong đây đều nhanh chóng rời khỏi, tại gang phòng chỉ còn lại bảy người họ. Thấy Ngọc Hân suy nghĩ ánh mắt không di chuyển bọn họ cũng chẳng ai dám nói gì, cùng ngồi lại với Ngọc Hân.

Tuy bình thường họ thường tỏ ra thân thiết vui cười cùng với nhau, nhưng khi Nó đã bắt đầu vào một việc gì đó thì đừng ai mà đụng vào Nó không khéo mất mạng. Lúc Đường Sang vừa mới gia nhập vào Hắc Long đã xem mất mạng vì vô tình đụng vào người Nó lúc Nó đang suy nghĩ cách bài trừ một băng nhóm nào đó.

-Mấy anh đi về hết đi.

Nói xong Nó đứng dậy đi thẳng ra cửa mất hút.

Ring....ring...tiếng điện thoại vang lên trong một căn phòng lạnh lẽo.

-Chuyện gì???

Người đó lạnh lùng cất tiếng.

-Cậu thấy tôi hôm nay làm tốt chứ.

Giọng lão Tịnh vang lên ở đầu dây bên kia.

-Ông còn hơi nhật nhèo quá, lần sau làm tốt hơn đi.

-Dạ dạ, có chuyện này tôi không hiểu?. Cậu có thể giải thích cho tôi chuyện này được không.

-Ông cứ nói?.

-Chuyện là cậu là cánh tay đắc lực của Lữ Ngọc Hân, sao cậu không xử cô ta để lên làm Đại ca.

-Ông không cần biết nhiều?.

Cúp máy Hoàng Long rời khỏi ghế sofa đi đến quầy rượu lấy ly cocktail yêu thích đứng cạnh cửa sổ nhìn xa xăm, nở nụ cười bán nguyệt đầy vẻ toan tính.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Nó sau khi rời Hắc Long bắt một chiếc taxi đi đến ngoại ô thành phố, nơi mà 12 năm trước cả gia đình Nó sống với nhau một gia đình hạnh phúc khiến nhiều người phải ganh tị ngưỡng mộ.

Nó đi đến một gốc cây xoài ngồi xuống nền cỏ xanh mướt nhìn ngắm cánh đồng hoa hồng trải dài tận xa tít. Gió thổi nhẹ làm tóc Nó bay nhẹ trên không trung. Ngồi nghĩ về những ngày tháng hạnh phúc đây.

12 năm trước.

-Ba à! Cánh đồng hoa hồng rộng lớn này là của nhà mình đúng không ba.

Cô nhóc đáng yêu mặc một chiếc đầm xòe xinh xắn thắt hai bím tóc ngồi trên vai người đàn ông tầm 28t.

-Đúng rồi con gái à. Cánh đồng này đợi khi con lớn lên và kết hôn với người con yêu, ba sẽ hái đủ 1000 đóa hoa hồng để làm hoa cưới cho con.

-Ôi thích quá con ước, con lớn thật nhanh để kết hôn. Cầm trên tay một 1000 hoa chắc nó sẽ thú vị lắm ba nhỉ.

Nhóc cười híp mắt, để lộ hàm răng trắng sứ. Nhóc đây là Nó, người đàn ông kia là ba Nó.

-Hai ba con nói gì mà vui quá vậy nè?.

Mẹ Nó đi ra khỏi khu vườn trên tay là một giỏ đầy những cành hồng được đan bằng tre tuy đơn giản nhưng rất bền bỉ. Đi sau là Ngọc Nhi chị Nó.

-Ba ba hôm nay Nhi Nhi hái được rất nhiều bông hồng luôn này, những bông hồng này Nhi Nhi sẽ đem về trang trí phòng của Nhi Nhi và Hân Hân thật đẹp luôn.

Ngọc Nhi hí hửng.

-Vậy con đi vào nhà trang trí với mẹ nha.

Mẹ dẫn Ngọc Nhi vào trong. Nó và Ba ngồi cùng nhau trên xích đu do ba Nó thiết kế, chiếc xích đu có màu bạc ghế ngồi được khắc rất nhiều hoa hồng rất tỉ mỉ.

-Hân Hân à!.

-Chuyện gì vậy ba.

-Trong suốt thời gian ở đây ba đã suy nghĩ rất lâu về điều này.

-Chuyện gì vậy ba?.

-Con đến chỗ ông ở đó một thời gian được không.

-Sao vậy ba, ở đây không phải tốt hơn sao ba, có ba có mẹ có cả chị Nhi Nhi nữa không phải sống như vậy tốt hơn sao ba, sao lại đến nhà ông.

Nó kính động.

-Con bình tĩnh, con đến đó 8tháng thôi rồi về lại nhà, con không đi luôn đâu. Ba mẹ sẽ thường đến thăm con.

-Chị Nhi Nhi thì sao? Chị Nhi Nhi hong đi với con sao ba.

-Chị con không thể đến đó được...."chị con đến đó chắc chắn sẽ bị giết chết".

Ba đầu khò.

-Sao lại không được ba.

-Sau này ba sẽ kể con nghe sau. Ông tới rước con rồi kìa, con đi đi nhé.

Một chiếc xe màu đen sang trọng đậu ngay trước mặt hai ba con.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

Từ trên xe bước xuống một người đàn ông mặc một bộ đồ đen tuyền tá cao lớn, đi vòng ra sau mở cửa bước xuống tiếp theo là một người đàn ông trung niên tóc đã lóm chòm bạc thần sắc lạnh lùng, đi lại gần chỗ ba con Nó.

-Lữ Đồng đây là Ngọc Hân?.

Người đàn ông trung niên cất giọng.

-Dạ đây là Ngọc Hân thưa cha.

Ba lễ phép.

-Ngọc Hân, cháu đến ở với ông nhé.

Ông khò xuống mỉm cười với Nó.

-Thế con có được về nhà không ông?.

-Tất nhiên là được rồi. Vậy chúng ta đi nhé.

-Dạ, ba ời con đi nha.

Vẫy tay tạm biệt.

-Không Ngọc Hân con đừng đi.

Mẹ từ trong nhà chạy ra hốt hoảng nước mắt đầm đìa.

-Em em đừng vậy, cho con đi sau này sẽ tốt cho con rất nhiều.

Ba ân cần.

-Em biết là sẽ tốt cho con, nhưng anh biết trong Hắc Long đáng sợ thế nào không....con bé còn quá nhỏ...hức hức.

Mẹ khóc nức.

-Anh cũng biết thế, bây giờ cho con tập quen trước sau này còn những chuyện khác còn đáng sợ hơn. Giờ vào nhà thôi.

Ba dìu mẹ Nó vào nhà.

.....

Trên xe không khí im lặng nặng nề. Nó ngồi ngay ngắn trong xe im lặng nhìn ra ngoài cửa sổ.

Một tiếng sau xe dừng lại ở một có cung điện (toà nhà chính Hắc Long) lối kiến trúc cổ kính ma mị làm người ta liên tưởng đến một thứ gì đó kinh dị bên trong.

Xuống xe Ngọc Hân đảo dác nhìn xung quanh có rất nhiều người đứng canh gác bên ngoài. Ông dẫn Nó vào sảnh, có rất nhiều người ở đó hầu như toàn là những tay sai thân cận của Hắc Long. Ngọc Hân đi sau nối bước theo ông Nó chỉ cúi mặt đi tâm trạng hỗn loạn chỉ muốn chạy ngay về nhà và ôm ba mẹ. Ông chỉ đến cái ghế cao nhất bảo Nó đi lên đấy và ngồi. Trong lúc Nó đi ông đã đọc thứ gì đó như là.

-Lữ Ngọc Hân cháu gái ta, sẽ thay ta cai quản Hắc Long về sau. Mọi thuộc hạ ở Hắc Long phải bảo vệ và của có cùng Hắc Tỷ quản lý tốt nơi này.

Dứt lời thì Nó cũng đã yên vị trên chiếc ghế cao nhất, từ trên đấy Nó nhìn thấy rất rõ có hơn 200 người đang quỳ xuống hô to.

-Hắc Đại Tỷ....Hắc Đại Tỷ...CHÚNG TÔI MỘT LÒNG BÊN NGƯỜI...

-Bây giờ chắc con cũng mệt rồi, ông sẽ dẫn con đến phòng để nghỉ ngơi.

Ông dẫn Nó lên tầng 3 đi đến cuối dãy có một cánh cửa nằm giữa đấy là phòng của Nó. Bước vào căn phòng ấn tượng đầu tiên mà Nó nhìn thấy chính là một con sư tử nhỏ đang bị nhốt ở trong lồng.

-Đấy là LEO thú cưng của con. Chăm sóc nó thật tốt. Con nghỉ ngơi đi.

Ông đi ra khỏi phòng. Nhìn con vật nhỏ bé đang ngủ say kia thật đáng yêu. Nó mở lồng ra và bảo người hầu dẹp cái lồng ấy đi, cả hai làm quen nhau rất nhanh, con vật kia như một con mèo Nó đi đâu LEO theo đó, cả hai như hình với bóng.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23

Những ngày tháng ở Hắc Long mới đầu có vẻ khó khăn nhưng về sau đối với Nó thật sự chả có gì. Nó học tập rất nhanh, học được sự băng lãnh, học rất nhiều thứ, những thứ cần nhất khi Nó chính thức đứng ra chỉ huy làm nhiệm vụ, chỉ huy hơn 2000 thuộc hạ. Trong khoảng thời gian luyện tập có 4 người đã cùng Nó vượt qua khó khăn cùng Nó chia sẻ nỗi đau khi bị thương những người đó chắc ai cũng sẽ đoán ra. Hoàng Long, Phú Long, Ngô Ki Long, Quy Long 5 người họ dường như đã trở thành tri kỉ của nhau. Những nhiệm vụ đầu 5 người học cùng nhau sát cánh, những nhiệm vụ nào có 5 người họ đều chắc chắn thành công, số lượng thuộc hạ đã lên đến 50.000 người (Hắc Long thuộc top có nhiều thuộc hạ nhất trong Hắc-Bạch đạo). Năm năm trôi qua đây là khoản thời gian Hắc Long bị hầu hết các thế lực Hắc-Bạch đạo ganh ghét và muốn bài trừ. Hắc Long liên tục đánh bại tất cả những kẻ chần sững. Ngày đó cũng đến, vào cái ngày định mệnh ấy ba mẹ Nó đã vĩnh viễn rời xa Nó và thế giới này. Cái ngày đó Nó luôn nhớ rất rõ. Còn một người cũng tham gia vào chuyện đó nhưng vàng chưa tìm được hân. Nó nhất định sẽ tìm ra hân và bắt hân sẽ trả giá.

Ringgggg... Ringggg....

Tiếng điện thoại lời Nó về hiện thực, lấy ngón tay cái lau nhẹ giọt nước mắt đang dần trượt xuống má.

-Chuyện gì.

-....

-Được rồi, cứ làm như vậy.

-.....

-Làm không xong, tao chắc cái mạng mày cũng khó mà giữ được.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Ngọc Hân đứng dậy nhìn lại cánh đồng hoa một lần nữa rồi lên xe phóng đi.

-Đẹp thật.

Một người thanh niên đứng cách Nó khá xa bên cạnh là một bức tranh màu nước rất đẹp. Thấy Nó đi anh ta cũng đi.

Về đến nhà, Ngọc Hân bước vào một căn phòng, trong căn phòng đây là nơi để thờ ba mẹ Nó. Lấy hai nén hương thắp.

-Ba mẹ ơi, ba mẹ yên tâm con sẽ bảo vệ chị, sẽ bảo vệ Hắc Long, ba mẹ ở trên trời có thiêng bảo vệ chị con chị đã chịu nhiều khổ lắm rồi. Con luôn ước gì người chịu khổ là con không phải là chị.

-Hân Hân à, chị về rồi đây.

Ngọc Nhi đi vào về mặt hơn hờ.

-Sao chị thấy đi học thú vị hơn đúng không.

Ngọc Hân ngồi trên sofa.

-Em à, chị nghĩ là chị sẽ đi học và sống với thân phận thật của mình.

Ngọc Nhi ngồi xuống bên cạnh Ngọc Hân, nhẹ nhàng nắm tay Nó.

-Chị chắc chứ, nếu như chị..

-Chuyện gì chị cũng sẽ chịu được, chị sẽ thay đổi mình, sẽ không yếu đuối nữa.

-Em biết rồi.*Lấy điện thoại bấm một dãy số*.

Chuông kêu chưa đầy 2tiếng đầu dây bên kia một âm thanh trầm trầm vang lên.

-Anh nghe đây, em nói đi.

-Hoàng anh làm lại hồ sơ học của em và chị đi.

-Sao lại làm lại.

-Làm lại lấy tên thật của chính tụi em. Anh làm ngay đi, ngày mai đi học rồi.

-Được rồi. Anh sẽ làm trong tối nay anh sẽ gửi hồ sơ đến cho em.

-Chị thay đồ đi rồi đi với em đến nơi này.

-Đi đâu.

-Đi đi chị sẽ biết.

Xe mui trần Lamborghini Aventador SuperVeloce dừng lại ở bar Hắc Long. Nó bước xuống trên người mặc Áo cúp ngực màu đen quần ngắn màu đen tóc cột nửa cá tính mang đôi giày cao gót màu đen nốt. Bước xuống tiếp theo là Ngọc Nhi, cô mặc trên người một chiếc đầm body màu trắng tôn lên đường cong quyến rũ vốn có của cô. Cả hai đi vào với những ánh mắt thèm thường ghen tị của nhiều người ở gần đó.

Bước vào sảnh âm nhạc xập xình đến chói tai, ánh đèn xanh đỏ phủ khắp nơi đây, những con người điên cuồng nhảy múa la hét. Ngọc Hân nắm lấy tay của Ngọc Nhi dẫn cô lên tầng VIP. Ở tầng này im lặng hẳn, không khí tĩnh lặng trên đây khác hẳn với âm nhạc ồn ào ở tầng dưới.

Đi đến cuối đây là căn phòng quen thuộc, là căn phòng dành riêng cho Nó.

Cạch...

Mở cửa định bước vào những âm thanh khó nghe vang đến tai.

-Biến hết.

Âm vực lạnh lùng đến đáng sợ vang lên.

-O con này láo nh. Mày không biết nơi này là nơi nào sao.

-Loại con gái dơ bẩn, Biến đi.

Ánh mắt sắc lạnh, âm vực bốc mùi thuốc súng.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Cả những người hiện đang có mặt ở đó im phăng phắc, tiếng nhạc cũng đã tắt đi từ lúc nào.

-Đại tỷ bớt nóng, em sẽ dọn dẹp nơi này ngay.

Phùng Hưng chạy lại cúi người kính nể, vẫy vẫy tay ra hiệu những cô gái kia đi ra ngoài.

Mấy nhỏ đó cũng tức lắm nhưng làm gì được.

Trong phòng bây giờ còn lại bốn người Nhật Phong và Trương Hải còn hai người kia nhìn rất lạ.

-Hey, Chu Nhược Ngọc, tôi không ngờ cô cũng ở đây đấy. Lại đây ngồi với tôi.

Trương Hải đi lại kéo Ngọc Nhi ngồi cạnh mình.

Nó đi lại ngồi cạnh Phùng Hưng, Nhật Phong mắt không rời khỏi Nó.

-Em uống gì?.

Nhật Phong hỏi.

-Strongbow đi.

-Được rồi.

Nhật Phong đi lại quầy rượu lấy một ly Stongbow táo đỏ, đặt ngay trước mặt Ngọc Hân.

-Ê Nhật Phong nhỏ đó là ai mà tớ thấy nhỏ có vẻ oai ghê vậy.

-Đúng đó, tớ thấy Phùng Hưng cũng nể Nhỏ đấy.

-Tớ cũng không biết.

-Mấy người nghĩ sẽ tốt hơn khi nói chuyện về tôi.

Nó nói tay đưa ly rượu lên nhấp một ngụm.

-Hi...hai bạn cho tụi mình làm quen. Mình tên là Hà Kỳ Đông.

-Còn mình tên là Dương Ngọc Đông.

Kỳ Đông và Ngọc Đông giới thiệu, nở nụ cười sát gái.

-Đẹp đi cái nụ cười ghê tởm ấy đi.

Một câu xuất ra từ miệng Ngọc Hân trên mặt hai tên kia mất hẳn cái nụ cười đó. Nhìn nhau bối rối.

-Hân Hân thôi nào, hi...mình tên là Lữ Ngọc Nhi.

Ngọc Nhi cười thân thiện.

-Oh sao có tên hai Ngọc Nhi.

Nhật Phong thắc mắc.

-.....Ngọc Nhi mà anh thích là chị tôi. Còn tôi là Lữ Ngọc Hân.

-Lữ Ngọc Hân....tên này tôi đã nghe ở đâu rồi.

Kỳ Đông tay hình chữ v cạ cạ vào cằm tỏ vẻ đăm chiêu.

-Người thừa kế Hắc Long bảo sao mà không quen cho được.

Sau bao nhiêu thế kỉ im lặng Phùng Hưng nói ra một câu xanh rờn làm cho ba tên kia mất chữ A mồn chữ O.

Sáng hôm sau Ngọc Hân lười biếng bước ra khỏi giường, lê bước vào nhà vệ sinh, sau 10ph Nó cũng bước ra với bộ đồng phục quen thuộc. Bản tên không còn là Lữ Ngọc Nhi mà thay vào đó là cái tên quyền lực Lữ Ngọc Hân. Makeup nhẹ nhàng rồi mang balo đi xuống phòng khách.

Ngọc Nhi đã ngồi sẵn đây trên tay là ly sữa, tay kia cầm đồ điều khiển tv.

-A em xuống rồi hả, để chị lấy cho e ly sữa.

Ngọc Nhi thấy Nó xuống đặt hết những thứ trên tay xuống bàn, đứng phắt dậy đi vào bếp.

-Chị thôi em không uống...

-Thôi nào uống đi, uống xong rồi đi học, không muộn đâu.

Nó chưa kịp từ chối thì Ngọc Nhi đã đưa ly sữa cho Nó.

-Em không uống hết là ở nhà hết. Không đi học gì hết đâu.

Ngọc Nhi đi lại vị trí cũ.

-Chị này.

Nó bất lực, đi lại ghế ngồi cạnh bên Ngọc Nhi.

-Ôi may quá, hai em chưa đi học.

Phùng Hưng đi vào thấy hai cô tay vuốt nhẹ ngực.

-Sao anh lại đến đây thế, anh uống sữa không.

Ngọc Nhi nói một hơi.

-Vậy anh cảm ơn trước. À mà em làm luôn 4ly nữa luôn đi có tứ long tới nữa.

Phùng Hưng nói vọng vào bếp. Khi đã nghe tiếng trả lời của Ngọc Nhi anh quay sang nở nụ cười tươi rói với Ngọc Hân.

-Anh kéo bè lũ đến đây làm gì.

Nó tỏ vẻ khó chịu vì việc gì Phùng Hưng cũng nghe theo Nó, mà chỉ có một việc hần không bao giờ hỏi ý đó là việc qua nhà không báo trước.

-Hello baby.

Ngô Kì Long nhảy vọt vào nhà.

-Ngô kì à, lại làm quá.

Phú Long đi theo sâu cảm rằm.

-Ngọc Hân em ngủ ngon chứ.

Quy Long nở nụ cười toả nắng.

-Hoàng à mày đi chậm vậy.

Phú Long vừa quay lại đã thấy Hoàng Long đi vào.

-Này...mày đừng gọi tao là Hoàng. Chỉ có một người duy nhất mới được gọi tên đầy của tao.

-Rồi rồi chỉ Ngọc Hân được gọi tên mày thôi chứ gì.

Phú Long nhăn mặt.

-Chời ơi mới sáng đã ồn ào cả lên.

Ngọc Nhi từ bếp đi ra trên tay cầm một cái khay trên đó có 5ly sữa nghi ngút khói.

-Ôi chu mới sang uống sữa nóng là tuyệt vời nhất.

-Mấy anh lại đây ngồi đi, đứng đó nói diên nói hùng.

-Hân Hân à hôm nay tụi anh sẽ cùng đi học với em.

Phú Long vừa nói cầm ly sữa đưa lên miệng thổi thổi vài hơi rồi hớp một ngụm.

-Hồ sơ hôm qua tụi anh sẵn tiện nhờ Hoàng Long làm giúp luôn rồi.

Ngô Kì Long lấy trong balo một tép hồ sơ.

-Tụi anh sẽ sắp xếp học chung lớp với em nữa đây.

Quy Long hớn hở.

-Hân Hân, hồ sơ của hai em đây.

Hoàng đưa cho Nó hai tép hồ sơ. Nó nhận lấy, mở ra xem lướt qua một chút rồi vát balo lên.

-Chị đi học thôi. Còn mấy anh uống hết sữa và ngoan ngoãn ở nhà đi.

Rồi đi toan ra cửa, Ngọc Nhi đi tít theo sau.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

15ph sau Ngọc Hân và Ngọc Nhi đi đến phòng hiệu trưởng. Đặt trên bàn ông ta là hai sấp hồ sơ.

-Chuyện này là sao.

-Ông cứ việc xem tụi tôi như học sinh mới, và sắp lớp. Thế thôi.

-Dạ, tiểu thư.

Rồi ông ta nhấc điện thoại lên gọi cho ai đó.

-Hiệu trưởng gọi tôi có việc gì.

-Cô dẫn hai em này về lớp của mình, giới thiệu như học sinh mới.

Cô giáo dẫn hai cô đi lại lớp. Đi đến lớp, lớp 11A.

-Đến lớp rồi, hai em đứng đây đợi cô một chút.

Rồi cô đi thẳng vào lớp, mất tầm 5ph để ổn định lớp, sau khi đã thấy lớp im lặng hẳn cô mới bắt đầu giới thiệu.

-Hôm nay lớp chúng ta sẽ tiếp tục có hai bạn học sinh mới. Hai em vào đi.

Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào sau cánh cửa. Hai cô bước vào cả lớp xị hết cả mặt xuống.

-Trường đầu học sinh mới ai dè học sinh cũ.

Nữ sinh1 chề môi.

-Làm màu quá.

Nam sinh1.

-Thôi này các em, trật tự nào. Hai em giới thiệu đi.

Ổn định lớp xong quay sang cười mỉm chỉ với hai cô.

-Chào các bạn, tôi là Lữ Ngọc Nhi.

-Tôi Lữ Ngọc Hân.

Sau màn giới thiệu của hai cô cả lớp bắt đầu xôn xao.

-Ồ, hai chị em cùng có chung một khuôn mặt ư.

-Ngọc Nhi không trước kia là ai?.

-v.v...

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

-Các em trật tự nào. Hôm qua lớp chúng ta vừa đón nhận bốn bạn nam cực dễ thương, ngay cả Nhật Phong cũng chuyển sang lớp chúng ta, nay thêm hai bạn nữ. Lớp chúng ta được hiệu trưởng rất mực ưu ái rồi. Vì vậy các em phải phấn đấu, trong kì thi thử cuối năm nhất định lớp chúng ta phải có hạng

đẩy nhá.

-Dạ.

-Tốt, Hai em ngồi ở đâu.

Quay sang nhìn tụi nó. Ngọc Hân ánh mắt hình viên đạn đang ngắm tới tâm về phía tứ Long, ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống bọn họ. Chẳng nói chẳng rằng đi một hơi xuống chỗ Hoàng Long.

-Đi ra chỗ khác.

-Ồ anh ngồi đây trước rồi mà.

Phú Long mếu máo.

-Cậu sang bàn Nhật Phong ngồi đi.

Hoàng quay sang, Phú Long hập hực xách balô đi sang, vừa định ngồi xuống thì bị Nó kêu dục đầu đứng dậy.

-Chỗ đó là của chị.

-Này, em quá đáng lắm luôn á.

Đập mạnh tay xuống bàn, rồi mặt nhăn nhó lẳng lặng đi xuống bàn cuối.

-Cảm ơn em

Ngọc Nhi hí hửng ngồi vào vị trí của mình.

Sơ đồ lớp.

-----Bàn GV--

--HS-HS-- --HS-HS-- --HS-HS--

--HS-HS-- --HS-HS-- --HS-HS--

[Ngọc Trang]

--HS-HS-- --NT-HS-- --HS-HS--

[Ngô Kì-Quy] [Hân-Hoàng] [Nhi-Phong]

--NKL-QL-- --NH-HL-- --NN-NP--

[Quy]

-- QL --

-Các em tiết sau lớp chúng ta trống, lớp chúng ta sẽ đi về KTX nghỉ ngơi. Chiều nay sau giờ ăn trưa, các em tập trung tại lớp.

-Vậy trong thời gian nghỉ này, tụi em có được ra ngoài chơi không cô.

-Không nhé, về KTX mấy em làm gì làm nhưng không được rời khỏi trường, em nào vi phạm nhà trường sẽ kỷ luật rất nghiêm khắc. Rõ chưa.

-Rõ.

Lớp đồng thanh.

-Tốt, à KTX của chúng ta mới xây dựng lại các em biết rồi chứ.

-Vậy ở phòng như cũ hả cô.

Ns2.

-Không, danh sách cô sẽ phổ biến. Lớp chúng ta sẽ ở tầng thứ 5.

-Ồi chời.

-Thôi nào, phòng số 1 sẽ là 6 bạn bàn đầu này. Tiếp đến phòng số 2 cũng như vậy 6 bạn sau. Phòng 3 6 bạn tiếp. Phòng 4 là phòng cuối và cũng là phòng đặc biệt nhất, dành riêng cho lớp chúng ta tất cả các bạn ở dưới là học sinh mới của lớp sẽ ở chung.

-Sao ạ, làm sao có chuyện như vậy được.

-Nam nữ mà ở chung sao.

Cả lớp nháo nhào.

-Trật tự. Vì chuẩn bị thi cuối năm nên nhà trường sắp xếp các em vào ở trong KTX để có thời gian ôn bài nhiều hơn.

-Thế là lịch học sẽ phải thay đổi hả cô.

-Đúng vậy.

Đinggggg...dongggggg.....

-Rồi các em di chuyển về KTX đi, hẹn gặp các em vào tiết học chiều nay.

Cả lớp bắt đầu đi ra khỏi lớp trong lớp giờ chỉ còn đám tụi nó.

-Hân Hân à, xuống cantin với chị không.

-Được rồi.

Rồi cả hai cô khuất bóng sau cánh cửa.

Cả đám ngồi lại đây tầm 10s rồi cũng di chuyển về KTX.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

Cantin bây giờ còn khá vắng chỉ có hs lớp nó xuống đây, vì giờ chưa là giờ ăn trưa không khí rất im ắng.

-Cô ơi lấy cho cháu cái này...cái này...cái này...và cả cái này.

Ngọc Nhi như một cái máy chọn liên tục rất rất nhiều bánh kẹo.

Ngọc Hân chỉ biết đứng bên cạnh khẽ lắc đầu.

-Hân Hân, em không ăn gì sao?.

Ngọc Nhi quay sang hỏi.

-À,,em chỉ mua nước thôi, còn đồ ăn thì e sẽ ăn ké của chị.

-Vậy cũng được.

-Lấy cho tôi 10lon Pepsi và một ly matcha sữa.

-Dạ phần của hai tiểu thư đây, tổng hết tất cả là 1tr960. Hai cô muốn thanh toán bằng tiền mặt hay quẹt thẻ.

Cô nhân viên bán hàng đặt nhẹ ba túi đồ và một túi giấy đựng matcha lên mặt bàn.

-Thanh toán thẻ đi. Lấy thêm cho tô vài chai nước suối.

Ngọc Nhi lấy trong ví ra một thẻ màu Đỏ đưa cho nhân viên.

-Em để chị trả cho.

Ngọc Nhi vội lấy thẻ của mình ra, gạt nhẹ thẻ của Nó sang nhanh tay đưa thẻ của mình cho nhân viên.

-Sao chị không để em trả.

-Châu này chị đãi người trả tiền phải là chị mới đúng.

-Chị em vào nhà vệ sinh một lát chị lại bàn đợi em một xíu nhé.

Ngọc Nhi xách đồ đi lại một bàn nhỏ gần cửa sổ.

-Ồ em cứ đi từ từ chị đợi được.

Ngọc Nhi gọi một ly coffe nhắm nhai trong lúc đợi Ngọc Hân.

Từ đầu đi Ngọc Trang đi tới đi sau là một đám con gái nhìn có vẻ như lưu manh, đến bắt Ngọc Nhi lôi đi. Ngọc Hân sau khi đi ra, lay hoay mãi không nhìn thấy Ngọc Nhi chỉ thấy ba túi đồ nằm ở trên bàn, cô nghĩ chắc chị mình đã về rồi nên cũng xách đồ đi về KTX.

Trong phòng, các thanh niên của chúng ta đã dọn sạch sẽ từ trong ra ngoài. Bọn họ thừa sức nhờ người giúp việc, nhưng họ biết đại tỷ của họ không muốn bất kì người lạ nào vào lãnh địa trú ngụ của mình, đừng chạm vào bất kì thứ gì ở trong lẫn ngoài. Nếu bọn họ không làm sớm đến khi đại tỷ Ngọc Hân về thì sẽ có chuyện rất rối rốn.

Tít tít tít.....ringggg....

Âm thanh mở khóa cửa vang lên, xuất hiện đằng sau cánh cửa ấy là thân hình nhỏ bé thanh mảnh của Ngọc Hân đang khó nhọc xách ba túi đồ to đùng đi vào. Cả đám thấy thế liền lập tức chạy ra đem phụ đồ vào trong.

Khi trút hết đồ đạc ra khỏi mình, Ngọc Nhi thở thều thào hút một ngụm matcha sữa béo ngậy làm cô khoẻ hẳn ra, ngồi vào sofa điều hoà cho nhịp tim ổn định.

-Chị đã về chưa?.

-Bọn anh tưởng đi chung Ngọc Nhi.

Phú Long trả lời.

-Vậy là chị chưa về, rốt cuộc chị đi đâu.

Ngọc Hân lo lắng.

-Em đừng lo chắc Ngọc Nhi đi đâu đó một lát về ngay ấy mà.

Hoàng tử trong bếp đi ra trên tay một ít bánh ngọt đã được sắp xếp ngay ngắn trên đĩa.

-Ngọc Hân này bọn anh đã chuẩn bị phòng cho em rồi đấy. Đi theo anh.

Ngô Kì Long dẫn Nó đến căn phòng ở gần cuối và là căn to nhất trong phòng. Bên trong nội thất khá ổn định, có không gian làm việc, học tập và cả không gian để thư giãn. Căn phòng này làm Ngọc Hân khá là hài lòng.

-Em thấy sao, bọn anh đã chuẩn bị cho em đấy.

-Được đấy, đồ đạc đã chuyển đến chưa.

-Xong xuôi hết rồi, sẵn sàng phục vụ em.

-Thôi anh ra ngoài đi em nghỉ ngơi một lát, chị về nói với em nha.

Rồi đóng cửa đi lại chiếc giường êm ái màu tím ngọc thả tự do người xuống, một cảm giác thoải mái chiếm lấy ý thức Ngọc Hân, Nó dần dần chiếm vào giấc ngủ khi nào không hay.

Giới thiệu Tổng quát căn phòng.

Nói là phòng chứ thật ra nó giống như là một căn hộ vậy.

Vừa bước vào bên phải là phòng khách to gồm: tivi, loa, sofa, bàn kính,..., có một cửa sổ cỡ to có thể nhìn bao quát bên ngoài. Bên trái là bếp gồm bàn ghế, các thứ khác mà nhà bếp nên có như tủ lạnh, lò vi sóng,..., có hai phòng nhỏ ở góc bếp phòng đầu là toilet phòng kế bên là phòng giặt phơi đồ. Đi vào bên trong ta sẽ thấy có sáu căn phòng đối diện nhau tương ứng với sáu người kia, còn căn phòng to ở cuối lối đi là phòng của Ngọc Hân. Mỗi phòng đều có cấu trúc tương đối giống nhau nên ad sẽ giới thiệu về phòng của đại tỷ nhà.

Bước vào bên trong căn phòng ta sẽ nhìn thấy ngay tủ đựng giày, có một bật đi lên sẽ có một đôi dép đi trong phòng, đi lên nhìn sang phải là toilet (bên trong có bồn rửa mặt, tủ nhỏ ở trên đựng số đồ cá nhân, tủ dưới để khăn tắm, một bồn cầu, một bồn tắm trên bồn tắm có vài lọ tinh dầu, sữa tắm, dầu gội xả,...), đối diện toilet là bàn học và bàn làm việc, một bàn makeup kế bên giường, đối diện với giường là tivi ở trên trần là đèn led và điều hoà, bên hông giường là một tủ nhỏ đựng đồ điều khiển, tủ đồ có hai tủ, tip đèn là có một bộ bàn ghế quay ra ngoài cửa sổ chiều ngồi ở đây ngắm hoàng hôn thì tuyệt vời.

Đó là tổng quan của căn phòng.

Các phòng khác đều tương tự vậy, do phòng Nó to nên có thể thêm một bộ bàn ghế, các phòng khác không có điểm này.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

Trên sân thượng, trong một căn nhà kho cũ kĩ.

-Mấy người làm gì tôi, thả tôi ra.

Ngọc Nhi cố gắng chạy, nhưng không thành.

-Ngọc Nhi sao lại yếu đuối thế, không phải lúc trước mày còn làm cho chị đại sống dở chết dở sao. Chẳng lẽ Ngọc Nhi trước kia là Ngọc Hân sao.

Ngọc Trang nói với giọng đầy chanh chua.

-Chắc chắn là vậy rồi, trước khi mất tích là một đứa hèn nhát khi trở lại trở thành một người hoàn toàn khác.

Một nhỏ khác nói.

-Mấy nay không có mày tay chân tao nó cứng hết cả rồi, hay là mày làm cho tao giãn gân cốt một xíu nhá. Há há há há.

Ngọc Trang phá lên cười, rồi vẫy tay ra hiệu cho bọn kia lên đánh Ngọc Nhi tới tấp.

-A,,thả ra,,tránh ra hết đi.

Ngọc Nhi la hét trong vô vọng.

"-A ẹa quá,, huhu thả ra,, các người tránh ra..."

-Chị.

Ngọc Hân bật người ngồi dậy trên trần còn vron lại những giọt mồ hôi.

-Sao mình lại mơ thấy chị bị ức hiếp như vậy chứ.

Rồi Ngọc Hân đi lại tủ lấy một bộ đồng phục khác rồi đi vào toilet.

Nghĩ rằng Ngọc Nhi đã về rồi nên Ngọc Hân sang phòng gọi cô đi học, khi bước vào trong căn phòng trống không, Ngọc Nhi chưa về làm nó lo lắng hơn. Chạy ngay ra phòng khách gọi lớn.

-TẤT CẢ TẬP TRUNG RA ĐÂY HẾT CHO TÔI.

Tất cả mọi người từ trong phòng giật bắn người chạy như bay ra phòng khách chỉ sau 5s.

-Chuyện gì vậy Hân Hân.

Nhật Phong thở hắt hắt.

-Chị đâu.

-Ngọc Nhi chưa về sao.

Phú Long hỏi lại

-Về rồi thì tôi kêu mấy người ra làm gì.

-Chắc có lẽ Ngọc Nhi đi đâu đó.

Quy Long lên tiếng đã bị Ngọc Hân bóp chặt lấy cổ.

-MÀY IM NGAY CHO TAO.

-Hân Hân em bình tĩnh, một lát nữa Ngọc Nhi sẽ về ngay.

Hoàng Long lên tiếng vỗ vai Noa trấn an.

-Hân Hân anh xin lỗi, em bỏ tay ra đi.

Quy Long mặt đỏ bừng hơi thở yếu ớt.

-Đi tìm chị về đây.

Rồi ném Quy Long làm anh ngã nhào vào sofa.

Ngọc Hân chạy ra ngoài.

Bọn họ cũng chạy đi tìm Ngọc Nhi.

Tại nhà kho.

Ngọc Nhi bị đánh đến tơi tả, không còn chút sức lực nào nằm xong xoài trên nền đất lạnh lẽo.

-Như vậy đủ rồi, lần này cho nó hưởng thụ một chút mùi đàn ông đi.

Ngọc Trang cười nham hiểm.

-Ra đi.

Con nhỏ lúc này búng tay ra hiệu cho vài tên cao to đi ra.

-Thường thức bữa ăn này đi. Đi thôi.

Cả đám đi hết cả ra ngoài bỏ mặt lại Ngọc Nhi đang kêu gào thảm thiết. Từng tên một đi lại sờ lấy cô như thú hoang thèm thịt, thân thể trắng trẻo rớm máu của cô bọc sau lớp áo cũng bị xé toạc ra. Mặt cho cô kêu gào thảm thiết bọn chúng vẫn cứ thường thức bữa ăn ngon miệng.

-Chị chị ở đâu.

Ngọc Hân như người điên lao xòng xọc hết lớp này đến ngõ nọ tìm gần hết trường vẫn không tìm thấy Ngọc Nhi. Một nỗi lo sợ bất an đang chiếm lấy ý thức.

-Hân Hân.

Cả đám gặp nhau tại lớp học.

-Tìm thấy chị chưa.

-Vẫn chưa. Bọn anh... Á

Rầm

-MỘT LŨ VÔ DỤNG.

Ngọc Hân đá Ngô Kì Long ngã va vào bàn ghế, ánh mắt đỏ ngầu đầy vẻ tức giận. Các học sinh có mặt ở trong lớp cũng im bất hững đi khi vừa nhìn thấy hành động của Nó.

-Hân Hân em bình tĩnh đi.

Hoàng Long đi lại nắm nhẹ tay của Nó. Nhưng bị Nó hất ra với một lực khá mạnh.

-BIẾN HẾT ĐI. KHÔNG TÌM ĐƯỢC CHỊ TỤI MÀY SẼ CHẾT

Từng câu từng chữ chứa đựng đầy sự tức giận hiếm có.

-Hân Hân à ta biết Ngọc Nhi ở đâu.

Phú Long lôi Ngọc Trang đi về phía tụi nó.

-Thả ra, mấy người làm cái gì vậy.

-Ngọc Nhi đang ở đâu.

-Nếu cô Không nói, bọn tôi chắc chắn cô sẽ chết rất khó coi.

Bọn hân không chỉ hăm dọa. Nếu cô ta không nói Ngọc Hân sẽ làm cho còn ta sống không bằng chết.

-NÓI.

Nó đi lại bóp chặt cổ của Ngọc Trang.

-A,,,tôi nói tôi nói.

Sức của Nó rất mạnh chỉ một xú thôi cô ta có thể sẽ không sống nổi.

-Ở nhà kho trên sân thượng.

Rầm

Ném bay à ta sang một bên Ngọc Hân chạy như bay lên sân thượng. Lên đến nơi thấy có 4 tên cao to đang cười cười nói nói. Biết Ngọc Nhi không ổn Nó nhanh chóng đi lại phía nhà kho.

-Này em gái đến tìm bọn anh à.

Rầm.. Rầm..

Bọn hân chạy lại cản đám kia, để cơ hội cho Nó vào xem Ngọc Nhi.

Đạp bay cánh cửa Nó bước vào thấy Ngọc Nhi nằm trên sàn bất động không một mảnh vải che thân.

-Chị,,, chị à.

Ngọc Hân chạy như bay ngồi xuống bên cạnh Ngọc Nhi đỡ đầu cô lên.

-Hân Hân,,,em đến rồi.

Ngọc Nhi cười nhẹ, thều thào yếu ớt.

-Em đây em đây.

Rồi cởi áo khoác của mình đắp lên người Ngọc Nhi.

-Chị mệt quá.

Mắt Ngọc Nhi khép hờ.

-Chị à đừng nói vậy, em đưa chị đến bệnh viện.

Mắt Ngọc Hân đỏ ngầu rom róm nước mắt.

-Không cần đâu em. Chị hạnh phúc khi có em quan tâm cho chị. Chị biết em lo lắng cho chị nhiều rồi. Chị vô dụng quá không giúp gì được cho em còn gây thêm rắc rối cho em nữa.

Ngọc Nhi gượng nói.

-Chị chị đừng nói như vậy, em chỉ còn chị là người thân, lo lắng cho chị là em tự nguyện mà.

-Một đứa con bị dòng họ cô lập như chị, sống được tới bây giờ là quá lắm rồi. Chị mệt mỏi lắm. Chị ngủ một xíu nhé.

Mắt Ngọc Nhi nhắm nghiền lại nước mắt lăn trên má. Ngọc Hân cúi gằm mặt xuống nước mắt cứ thế rơi. Lúc này bọn hắn cũng đi vào thấy cảnh tượng ấy bọn họ cũng đứng khựng lại nhìn về phía Ngọc Hân.

Đôi vai nhỏ rung lên từng hồi. Cổ kim nén không khóc thành tiếng. Hoàng Long đi lại nhẹ nhàng ôm Ngọc Hân từ phía sau.

-Em cứ khóc lớn lên đi.

-Chị bỏ em rồi.

Rồi khóc mặt úp vào ngực Hoàng, tay vẫn ôm chặt Ngọc Nhi.

Tang lễ của Ngọc Nhi được tổ chức vào tối ngày hôm đó, không khí nặng trĩu. Ngọc Hân mặt đỏ tang màu đen quỳ bên cạnh bàn thờ suốt. Mắt đỏ ngầu sưng húp, nước mắt đã không còn rơi nữa. Đám tui hắn chỉ đứng kẻ bên nhìn Ngọc Hân.

-Chị à, em xin lỗi đã không tìm chị, em xin lỗi em đến muộn, em xin lỗi. Chị ơi về với em đi, em xin chị, em xin chị mà.

Ngọc Hân khóc không thành tiếng nói không ra hơi. Giọng nói khàn đặc.

-Em không sao chứ.

Cả đám đi lại gần bên Ngọc Hân.

-Mấy anh đi về hết đi. Tôi cần yên tĩnh.

Nói mắt Ngọc Hân vẫn nhìn lê ảnh của Ngọc Nhi.

-Bọn anh về rồi sẽ trở lại ngay.

Sáng hôm sau nhà tang lễ đưa khung hình của Ngọc Nhi để vào một ô trong phòng thờ.

Ngọc Hân để vào đấy tấm ảnh duy nhất mà cô chụp cùng chị mình.

Ngọc Hân bước đi trong vô thức.

Chợt Ngọc Hân đụng trúng vào một ai đó.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Ngọc Hân đụng trúng vào một ai đó, người đó dáng hình rất cao, ăn bận rất chỉnh chu hình như vào viên một ai đó trên tay còn cầm đoá hoa hồng trắng.

-Em không sao chứ.

-Tôi xin lỗi.

Rồi Ngọc Hân bước đi, không ngoái mặt lên nhìn người mình vừa đụng trúng là ai. Nhưng khuôn mặt của Ngọc Hân đã được ghi nhớ vào não bộ của ai đó.

Liên tục 5 ngày liền Ngọc Hân đều ở nhà nhốt mình vào ở trong căn phòng mà Ngọc Nhi đã ở. Đám tứ Long và Nhất Phong rất lo cho Ngọc Hân. Sau giờ học bọn anh đều thay phiên đến nhà chăm sóc Ngọc Hân.

Sang đến ngày thứ 6 thì Ngọc Hân cũng chịu ra khỏi phòng và đi đến trường. Mái tóc ngắn uốn xoắn nhẹ, được Ngọc Hân nhuộm đỏ. Mắt đeo lens xám, ngoài bộ đồng phục như thường ngày áo sơ mi gài hở ngực. Chân mang đôi addias màu đen.

Vào đến lớp tứ Long và Nhất Phong rất vui mừng chạy như bay lại cửa đón Ngọc Hân.

-Em đã ổn hơn rồi đúng không?.

-Em đi học lại bọn anh đỡ lo hơn rồi.

-Em thay đổi nhiều quá.

-..V.V..

Nhất Phong ân cần hỏi.

Bỏ ngoài tai những câu hỏi gương mặt không biến sắc lạnh băng đi lại vị trí ngồi của mình.

Hoàng Long ngồi xuống bên cạnh hỏi hăng.

-Em khoẻ hơn chưa.

-Những tên đã hại chị tôi đem chúng về Hắc Long.

-Rõ.

Thấy Ngọc Hân có thái độ khác trước nên anh cũng không dám hỏi gì nhiều.

Renggggg.....

Tiếng chuông vào học vang lên, giáo Viên đã vào lớp và bắt đầu điểm danh.

-.....Ngọc Nhi.....

Nghe cô điểm danh đến đây cả lớp đều im bật.

-Lữ Ngọc Nhi có ở đây không.

Giáo viên nhất lại một lần nữa.

Ánh mắt sắc lạnh nhìn đăm đăm vào người giáo Viên đẩy làm ông bất chợt rùng mình.

-Vậy Ngọc Nhi không có đây, vậy thầy sẽ báo vắng nhé.

Rồi tiết điểm danh kết thúc trong không khí âm ỉ.

-Thưa thầy...

Một cậu trai cao to điển trai bước vào.

-Em là học sinh mới. Em tên gì nhớ?.

-Dạ em là học sinh mới, em tên à Đặng Thái Nam.

-À con trai tập đoàn Đặng Thái đây mà.

Giới thiệu với các em bạn Đặng Thái Nam đây là bạn học mới của các em, các em giúp đỡ bạn ấy nhiều nhé.

-Dạ.

Sau màn giới thiệu cả lớp đồng thanh.

-Em ngồi kế Nhật Phong nhé.

Giáo Viên nhìn sơ qua sổ lớp mới.

Thái Nam đi xuống đang định ngồi xuống thì bị một tiếng nói chanh chua băng lãnh kia dứt dấy.

-Biến đi chỗ khác.

-Bạn học à, chỗ này cũng đâu có ai tới tại sao tôi không thể ngồi.

Không cần biết lý do như thế nào, chỗ này do giáo viên sắp xếp, nên tôi có quyền ngồi.

-Chỗ đó của chị tao, không một ai được ngồi vào vị trí đó.

Ngọc Hân đập mạnh tay xuống bàn hăng giọng.

-Anh bạn tôi khuyên cậu nên xuống bàn cuối ngồi với anh bạn dễ thương kia đi.

Quy Long chỉ tay về phía Phú Long đang hóng hóp tình hình.

-Tại sao?.

-Cậu không cần biết tại sao.

Lúc Thái Nam đi lướt qua Ngọc Hân anh thấy cô rất khác. Lần đầu gặp anh đã mền cô, cô nàng làm cho bức tranh của anh thêm sắc, lần thứ hai gặp cô là một cô nàng yếu đuối hình như cô vừa mất đi một người rất quan trọng, và lần này gặp lại tuy cô có thay đổi hơi khác nhưng anh vẫn nhận ra cô.

Những tiết học nặng nề đã được xử lý xong, còn lại một tiết khá thoải mái và dễ chịu.

-Các em tiết sinh hoạt của lớp chúng ta bắt đầu nhé. Nội dung lần này cũng khá ít nên cô sẽ phổ biến nhanh để các em về KTX nghỉ ngơi nhé.

Theo như tình hình lớp ta thì có một bạn học mới chuyển vào, bạn ấy cũng sẽ vào ở chung kí túc của lớp, do phòng số 5 còn trống nên bạn ấy sẽ vào ở.

Cả lớp đều chăm chú lắng nghe, đến đoạn sắp phòng thì một nữ sinh lên tiếng.

-Cô ơi lúc trước có Ngọc Nhi và Ngọc Hân là nữ ở chung tuy không sao, giờ Ngọc Nhi nghỉ cô phải sắp một bạn nữ vào đó chứ ạ.

-Bây giờ phòng đó có tận 6nam, chỉ mình Ngọc Hân là nữ cô không lo trường hợp xấu ạ.

-Các em im nào, đây là sự sắp xếp của trường cô không thể không làm theo.

Nội dung tiếp theo là trường ta kỉ niệm 4năm thành lập trường, thứ 7 tuần này trường ta sẽ tổ chức một chuyến cắm trại ở ngoại ô thành phố chuyến đi sẽ kéo dài 2ngày1đêm. Trường bắt buộc các lớp phải đi hết nên các em đừng có trốn nhé.

Rồi nội dung chỉ đến đây, các em về kí túc nghỉ ngơi đi, hẹn gặp các em vào tiết học sáng ngày mai, nhớ trước khi ngủ chuẩn bị bài đầy nhà. Rồi hết giờ các em trật tự di chuyển về kí túc tránh làm phiền các lớp khác.

Về đến kí túc Ngọc Hân đi thẳng vào trong phòng, còn tứ Long và Nhật Phong chỉ lèo đèo theo sau.

Sau khi chỉ phòng cho Thái Nam cả tứ Long và Nhật Phong đều ngồi lại phòng khách để bàn về việc tìm kiếm những người đã hại Ngọc Nhi và đem về

Hắc Long. Thời hạn là tối ngày mai.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Cả tối tứ Long và cả Nhật Phong đã tìm được những kẻ có liên quan đến việc đó, sai đàn em bắt hết bọn đó về Hắc Long chờ Ngọc Hân giải quyết.

-Mấy cậu chưa ngủ à, đã khuya lắm rồi.

Thái Nam bước ra khỏi phòng mắt khép hờ đi lại tủ lạnh, lấy trong đó ra chai nước rót ra ly rồi đi lại chỗ tứ Long và Nhật Phong.

-Tụi tôi chưa có ý định ngủ bây giờ.

Hoàng Long trả lời.

-Hay tụi mình đi ăn cái gì đó rồi về ngủ.

Quy Long nãy ra ý.

-Cũng được đó, bụng tôi đói meo rồi đây này.

Ngô Kí Long xoa xoa bụng tỏ vẻ mặt đáng thương.

-Thái Nam cậu đi không?.

Nhật Phong hỏi.

-Tôi đi có bất tiện lắm không.

-Có gì đâu bất tiện, bạn bè với nhau không hà sợ gì.

Phú Long nãy giờ im cũng lên tiếng.

-Vậy mấy cậu đợi tôi thay đồ một lát.

-Khỏi đi cậu chỉ cần mặt áo khoác là được rồi.

-Vậy đi thôi.

Cả đám bắt đầu đứng dậy và bắt đầu di chuyển ra khỏi phòng.

-Sao lại không rủ Ngọc Hân theo luôn?.

Thái Nam thất mắt.

-Đề Hân Hân ngủ đi, em ấy mất ngủ mấy ngày nay rồi.

5ph sau.

Cạch.

Cán cửa phòng số 5 mở ra, bước ra là Ngọc Hân bận trên người một bộ đồ ôm body quần đến mắt cá màu đen, mang đôi giày bánh mì màu đen, túi quai chéo màu đen nốt, mái tóc đỏ được buông xõa. Đi xuống hầm, leo lên con xe thân yêu được chuẩn bị sẵn, grò ga phóng đi.

Trên đường xe Ngọc Hân băng băng trên đường, như một con thú đang thềm khác đuổi theo con mồi của mình. Người đi đường chỉ nhìn thấy thân hình sexy với mái tóc đỏ đang nhảy múa trên không trung. Âm thanh xe vang lớn các phương tiện đều nhường đường cho cô, ai cũng không muốn cản trở đường chạy của con thú hung tợn kia.

Kết,,, chiếc xe dừng lại ở một quán thịt xiên vỉa hè. Nơi đây nghi ngút mùi khói, mùi thịt xiên thơm lừng, âm thanh náo nhiệt của những hội bạn bè tụ tập lại ăn uống nói chuyện vui vẻ.

-Cô gái, cô đi một mình.

Ông chủ đi ra đón tiếp cô.

-Tôi đi một mình.

-Vậy cô đi theo tôi.

Ông chủ dẫn cô đến một bàn ở trung tâm kéo ghế mời Ngọc Hân ngồi rồi rút trong túi tạp dề là một tệp menu và quyển sổ Order.

-Cô gái dùng gì.

-Một phần thịt xiên cỡ to, 3chai bia.

Nhìn một lượt vào menu.

-Cô gái nhỏ như vậy mà có thể ăn được phần ăn của 3 người sao.

-Tiền tôi có thể thanh toán, sao ông ý kiến quá vậy.

-Được được, 15ph có ngay.

15ph sau trên bàn là một đĩa thịt rất hấp dẫn nghi ngút khói, hương thơm nức mũi

Rót bia vào cốc Ngọc Hân nốc nhẹ một hơi, rồi cầm một xiên thịt lên ăn, miếng thịt nhỏ thấm đều gia vị chín vừa khi bỏ vào miệng cảm giác như nó hoà vào trong miệng.

-Cô em xinh đẹp em ngồi đây một mình sao.

Một tên to con vô duyên kéo ghế ngồi ngay vào bàn Ngọc Hân, sau đó có 2-3 tên nữa, mặt mày bặm trợn hết như bọn du côn.

Ngọc Hân không quan tâm, cầm ly rượu lên định là sẽ uống nhưng bị cướp mất bởi tên đấy. Tên đấy sau đã lấy ly của Ngọc Hân uống hết một hơi, rồi vô ý cầm hai cây xiên thịt lên ăn ngon lành.

-Em tối nay đi chơi với bọn anh nhé.

Tên đó sau khi ngấu nghiêng hai xiên thịt dùng tay khoát qua ôm lấy vai Ngọc Hân.

Rất...rầm.. Á.

Văng Ngọc Hân đã bẽ tay hất và đá hất bay xa tầm 4-5m. Đám đó xanh hết cả mặt nhưng cũng vì sĩ diện nên cũng liều xông lên đánh Ngọc Hân. Chắc mọi người cũng biết phần thắng thuộc về ai rồi chứ, chỉ tội cho những bàn ghế là nạn nhân của cuộc ẩu đả này. Ông chủ hoảng sợ gọi ngay cho cảnh sát. Cảnh sát đến nơi thấy bàn ghế gã nghiêng 5 6 tên nằm xong soài trên nền đất miệng rên vì đau.

-Tất cả đứng im, những người có tham gia cuộc ẩu đả này lập tức theo chúng tôi về đồn.

Một ông cảnh sát đứng ra hô to.

-Nhóc con có liên quan đến vụ này không.

-Chính...chính cô nhóc đó, bắt lấy nó đi.

Tụi Hân đang ăn ở một nhà hàng Pháp.

Ringgringggg

-Tôi nghe.

-...

-Đúng rồi.

-...

-Tôi biết rồi tôi sẽ tới ngay.

Hoàng Long tắt máy đứng phất dậy.

-Chuyện gì sao?.

Nhật Phong hỏi.

-Hân Hân hiện đang ở đồn cảnh sát.

-Sao lại vậy?.

-Hân Hân con bé ẩu đã với một đám lưu manh.

-Đi đi chắc em ấy đang đợi chúng ta.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32

Ba chiếc xe thay nhau dừng lại trước đồn, cả sáu người họ đều đi vào bên trong, bước vào đã thấy Ngọc Hân ngồi mặt đối mặt với một cô cảnh sát, ánh mắt Ngọc Hân khép hờ lại không để ý đến những gì xảy ra xung quanh, bọn anh tiến lại gần.

-Em gái em nghe chị nói gì không, em là con gái đừng ra đường vào giờ khuya như thế này, em nên tránh các cuộc ẩu đả như này kia chứ. Này em.

Chị cảnh sát cứ luyên thuyên nói, Ngọc Hân cũng chả buồn quan tâm.

-Em gái.....

-Đây là em gái tôi.

Hoàng Long đi lại tay đặt lên vai Ngọc Hân.

-À vậy anh là người nhà. Tốt, vậy anh khai họ họ tên, ngày tháng sinh, địa chỉ nhà để tôi còn lưu hồ sơ.

-Thật ngại quá, em tôi không thể tự tiện giao tten đó ra được.

Phú Lâm tiến lại gần.

-Cô có thể lấy tten của tôi.

Quy Long ngồi xuống ngay ghé bên cạnh. Chị cảnh sát kia sau khi bị tấn công bởi nhan sắc của ba người kia, cũng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

-Coi như tôi phá lệ vậy. Họ tên anh là gì.

-Hà Đức Quy. 23/1. Địa chỉ thì đường Xx Quận Y.

-Được rồi. Này em gái nhớ lần sau đừng ra ngoài khuya quá nhé.

Hai tên Quy Long và Nhật Phong bị Hoàng Long đuổi qua xe của Phú Long, còn anh thì đi riêng với Ngọc Hân.

-Anh tưởng em đã ngủ....

-Im lặng chút đi.

Hoàng Long bắt ngờ trước thái độ của Ngọc Hân cô như một người khác sau kể từ ngày đó. Lạnh lùng hơn, ít giao tiếp với ai hơn, stylist cũng khác hẳn.

Về đến phòng KTX Ngọc Hân lấy một chai nước lọc từ tủ nhỏ cạnh bếp rồi đi một hơi vào phòng, chỉ ném lại đằng sau lời nói.

-Mai tôi đến Hắc Long.

Bạn đang đọc truyện *Ác Quỷ Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.